

Пісні святого Ювієра

Співаник **Михайла** **Левицького**
з **Улюча** (1829–1832 рр.)

Пісні святого Ювілею

Piśni światoho Juwyłju

Preczystaia Diwo Maty z ruskaho Kraiu,
Na nebesech y na zemły tia wełyczaiu.

Пісні святого Ювілею

**Співаник Михайла Левицького
з Улюча (1829-1832 рр.)**

**Зібрав і до друку підготував
Володимир Пилипович**

Видавництво «DOMI»

**Перемишль,
Року Ювілейного 2025**

Проект обкладинки і художнє оформлення:

ВІПКаляміс

В оформленні обкладинки використано розмальовану гравюру на міді німецького художника А. Зоммера, з епіграмою *Kennst du des guten Hirten Sprach / So leid, und folg mir willig nach* (Чи знаєте ви мову доброго пастиря? / Тож вибачте, і йдіть за мною охоче). З рукописного молитовника Михайла Левицького з Улюча (1836 р.). На форзацах кінцівка з цього ж рукопису

Комп'ютерна верстка:

Мацеїй Журавскі

ISBN 978-83-957479-1-5

Видавництво «DOMI»

e-mail: domi.vydav@gmail.com

Наклад: 50 примірників

№

ЗМІСТ

Володимир Пилипович, <i>Передслово</i>	7
--	---

Пісні

Рождество Христово. Swiat Swiat Swiat Hospod Sawaoft, Chwałyte Hospoda so nebes, Otcze nasz, Hospody pomyluyi	19
Pieśń o Boskiej opatrności 1	21
Pieśń o Panu iezusie 2	25
Pieśń Do preswiatoy Diwy 3	26
Pieśń o Panu Bogu 4	28
Pieśń o Panu Iesusie 5	29
Pieśń Wielgopostna 6	30
Pieśń o Nayswięszey Maryi 7	31
Pieśń o Nayswięszym Sakramencie 8	32
Pieśń nabożna 9	33
Pieśń o Panu Iesusie 10	34
Pieśń o Nayswięszey Pannie Maryi 11	35
Pieśń o Panu Iesusie 12	36
Pieśń o Męce Pańskiej 13	38
Pieśń Suplikuiąca 14	40
Pieśń na Boże Ciało 15	42
Pieśń o smerty Sudi Pekli i Nebi 16	43
Pieśń o Nayswięszey Maryi Pannie! 17	44
Pieśń o Nayswięszey Pannie 18	45
Pieśń Lament Serca Skruszonego 19	47
Pieśń o Nays: Pannie Szkaplerza Świętego 20	49
Pieśń o Nayswiętszey Pannie 21	51
Litania o Męce Panskiej 22	54
Pieśń Nadobranoc Panu Jezusowi 23	57
Pieśń o Męce Pańskiej 24	59
Pieśń o Ukrzyzowanym Panu Jezusie 25	60
Pieśń u grobu Pana Jezusa 26	62
Pieśń Welykopostna 27	66
Pieśń do preswiatoy Bohorodycy welykopostna 28	67

Pisń welykopostna 29	69
Pisń welykopostna 30	71
Pisń w Czwertok Welykyi Strasten 31	73
Piesn o Panu Bogu 32	75
Modlitwa w Kazdym utrapieniu 33	78
Pisny w deń bohojawłenija piwajemyja	80
Tropar, hłas 1	80
Tropari, hłas 8	80
Kondak, hłas 4	80
Pisń 35	81
Pisń 36	82
Pieśń 38	84
Pieśń o Nayswiętszej Pannie 39	85
Pieśń o Najświętszy Pannie 40	86
Pieśń o Nayswiętszej Pannie 41	88
Pieśń o Końcu Życia 42	89
Pieśń o Panu Jezusie 43	90
Pieśń o Nayswiętszej Maryi 44	92
Pieśń o Męce pańskiey 45	94
Pieśń na Ziawienie pańskie 46	95
Pieśń o Nayswiętszej Pannie 47	96
Pieśń o Panu Jezusie za dusze zmarłe 48	98
Pieśń o Panu Jezusie 49	100
Pieśń o Maryi Nayswiętszej 50	101
Pieśń o Męce Panskiey 51	102
Pieśń o Męce Panskiey, na tę notę (о дѣвице) прчстал, Мѣи Бѣгословен: 52 ..	106
Pieśń o Panu Jezusie 53	108
Lament Bolesney Matki Chrystusa Pana 54	109
Пѣснь до прѣстой Дѣи Бѣгородицѣ. На тон подобень. U drzwi twoich stoie Panie &: 55	113
Pieśń o Sercu Pana Jezusa, na ton Подобень. Bądź pozdrowiona Panienko marya &: 56	114
Pieśń o Panu Jezusie. Na te note U drzwi twoich stoie Panie 57	115
Список ілюстрацій	117
Книжкові видання рукописів Михайла Левицького	118

Передслово

Готуючи у 2013 році проспект спеціального видання «Перемиських Архиепархіяльних Відомостей», присвяченого 200-літтю від дня народження о. Михайла Вербицького, звернув я увагу на рукописний співаник улюцького дяка Михайла Левицького, який був складений ним в Улючі в 1829-1832 рр. і зараз зберігається у Львівській національній науковій бібліотеці ім. В. Стефаника, в збірці Антона Петрушевича (фонд 77, ч. 163, 48 арк.)¹. Тоді теж виникла у мене ідея опублікувати цю пам'ятку у формі факсиміле. Роздобути оцифрований рукопис співаника допоміг мені львівський друг професор Юрій Ясіновський, однак за браком коштів я цього зробити не зміг. Від того часу пройшла декада й аж тепер пропоную Читачам набрану версію співаника, на видання якого я таки спромігся. Цією книгою завершую «сірообкладинкову» серію, на яку склалося шість книг – три «барокові» й три «бідермаєрівські».

¹ Див.: *Рукописи львівських збірок. Випуск II. Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича*. Зладив Д-р Іляріон Свенціцький. У Львові 1911. Українсько-Руський Архив. Т. VI. Накладом Наукового Товариства імені Шевченка. С. 258-262. Свенціцький інформує, що рукопис нараховує 52 пісні, в тому 9 українських й «подвійний екземпляр перемиського друку 20-их років XIX в. на 2 л. маленької 8-ки» по 4 *Pisny w deń Bohojawlenija piwajemyja. Tropar; Hl. 1., Tropari Hl. 8., Kondak Hl. 4. Pisń Iordan riko uhotowysia*. Див. також: Юрій Медведик. *Українська духовна пісня XVII-XVIII століть*. Львів 2006. С. 138.

Михайло Левицький народився у 90-х роках XVIII ст. в Улючі над Сяном², в сім'ї місцевого дяка Івана, поповича родом із села Хоценка, та Катерини, дочки Петра Крайника. Від батька успадкував любов до співу й книг і спільно з ним переписав відомий Хоценський співаник світських пісень та збірочку різних виписок і цитат зі Святого Письма, в якому знайшлася також невеличка друкована книжечка з нотованими піснями³. Дяківську освіту Михайло доповнював у Дяко-учительському інституті в Перемишлі, й у ньому в 1838 р. переписав нотний Ірмологіон⁴. Раніше, у 1836 р. переписав в Улючі гарно проілюстрований розмальованими друкованими ілюстраціями молитовник⁵. Отже на сьогодні відомі три, переписані Михайлом Левицьким рукописи. Є вони, безперечно, важливими складовими елементами українського культурного процесу на Надсянні 30-х років XIX століття, і хоч можна їх розглядати як рудименти бароко, однак, враховуючи час виникнення, безперечно являються вони бідермасрівськими. Цю

² Варто ще згадати, що в тогочасному Улючі пройшло раннє дитинство Вербицького, де його батько був священником.

³ Юрій Ясіновський. *Церковний спів Галичини австрійської доби у критиці, персоналіях і нотних джерелах*. Варшава: Видавництво «Василіада», 2020. С. 363.

⁴ *Ірмолой Михайла Левицького (Перемишль 1838)*. Зібрав і до друку підготував Володимир Пилипович. Передмову написала Наталя Сиротинська. [= Пам'ятки сакральної музики Перемиської єпархії. Том І. Регентський інститут Перемисько-Варшавської Архiepархії у Перемишлі]. Перемишль 2012. 106 с.

⁵ Див.: *Виджу тя на Кресті... Рукописний молитовник Михайла Левицького з Улюча (1836 р.)*. Вступ і підготування до друку Володимир Пилипович. [= «Перемиська бібліотека» Перемиського відділу Об'єднання українців у Польщі. Том XX.]. Перемишль 2011. 211 с.

культурну особливість Надсяння першим помітив дослідник українського музичного бідермаєру Борис Кудрик (1897-1952), давши йому таку характеристику:

[...] після титанічних змагань українського музичного генія в кривавому та бурливому XVIII століттю приходить доба спокійної ідилії в тіні старих сільських лип Перемищини. Загальноевропейська бідермаєрівська струя, що назагал жахалася надто драматичних настроїв, на західноукраїнському терені, де ідея народного відродження крилася в мурах тихих парафій, ця струя найшла, особливо в творах Вербицького, ідеальну форму компромісу між ідеєю цього – й тогосвітнього⁶.

Відтак, для сучасного дослідника Ігоря Набитовича – бідермаєр є й особливою, сказати б, філософією існування: *заглибленням у приватне та товариське життя в обмеженому колі родини і друзів, захоплення читанням книжок, плекання приватних бібліотек, спільного обговорення прочитаного*⁷.

⁶ Борис Кудрик. *Огляд історії української церковної музики*. Львів 1937. Накладом Греко-Кат. Богословської Академії. Цитую за другим виданням: Упорядник і автор передмови Юрій Ясиновський. [= Серія: Історія української музики. Випуск 1. Дослідження]. Львів: Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 1995. С. 101.

⁷ Ігор Набитович. *У пошуках Снарка. Український бідермаєр: просторові локації та літературні ареали*. Доповідь прочитана 24 листопада 2023 року у Львівському національному університеті імені Івана Франка на міжнародній науковій конференції «Українська філологія: школи, постаті, проблеми», присвяченій 175-річчю від часу заснування катедри української словесності у Львівському університеті. Дякую автору за надісланий мені текст.

Своєму співанику Михайло Левицький надає заголовок *Рождество Христово* й починає його чотирма нотованими піснеспівами – *Swiat Swiat Swiat Hospod Sawaoft, Chwalyte Hospoda so nebes, Otcze nasz* та *Hospody potyluyi*, а закінчує заміткою – *Koniec Pieśniom Jubileusza Świętego wypisany w Roku 1832 m Michał Lewicki m Ręką swoją własną* *Конецъ и Бѣѣ Слава*. Про який святий ювілей тут мова? Отже, 27 травня 1824 року папа Лев XII (1823-1829) проголосив буллу *Quod hoc ineunte saeculo* (Це на початку цього століття), в якій рік 1825-й названо Святим Роком⁸.

Перше датування співаника – *Roku Pańskiego 1829. Ut supra* [як вище] (арк. 12 зв.) означає, що до цієї сторінки рукопис повністю переписано того ж 1829 р. Згодом М. Левицький продовжив складати свій співаник і на 25 арк. зв. закінчив його таким записом: *Koniec Piesniom Jubileuszowym. Wypisał te Piesni Michał Lewicki m. Ręką Własną wypisał: w Roku Panskim 1831m [d]ie 5ta Marca*. Потім до так складеного рукопису Левицький підшив 4 аркуші надрукованих польською латинкою пісень на Богоявлення. За визначенням І. Свенціцького, – це екземпляр *перемиського друку 20-их років XIX в. на 2 л. маленької 8-ки*⁹. А після нього підшито наступну частину рукопису, що кінчиться на арк. 38 такою запискою: *Roku Panskiego 1832 [d]ie 28. Marca. Michał Lewicki. Ręką własną*. Ця дата – 28 березня 1832 р., визначає

⁸ Див. моє *Предслово* до книги *Глаголи людям усе, що я накажу тобі. З рукописної спадщини проповідників з Надсяння першої половини XIX століття* (Перемисьль: «ДОМІ» 2025), та опубліковані там проповіді о. Юрія Глинковського, виголошені ним під час святкування Святого Року.

⁹ *Рукописи львівських збірок*. С. 260.

крайню межу появи «перемського друку». Втім, рукопис має ще 9 аркушів з піснями, який закінчується запискою: *Koniec Pieśniom Jubileusza Świętego wypisany w Roku 1832m Michał Lewicki mł Ręką swoją własną* *Конецъ и Бѣу Слава* (арк. 47 зв.). Нижче цієї записки, Левицький дописав ще одну, пізнішу дату: *Ulucz 1839*. Останнє датування співаника – 1839 р., тобто через рік після переписаного Левицьким Ірмологіона в Дяко-учительському інституті в Перемишля, стосується – як гадаю, – року, в котрім Левицький переписав ці ноти, і як обкладинку підшив до рукопису, відвертаючи їх так, щоб початок з піснеспівом *Рождество Христово* відкривав рукопис. Після занять в Інституті, Левицький краще оволодів музичним знанням, і ці піснеспіви міг відписати саме тут, з якогось нотованого збірника, напр. з колекції нот, що їх придбав о. Йосиф Левицький.

Дати свій коментар до нотної «обкладинки» рукопису, я попросив львівську дослідницю українського партесного співу Ольгу Шуміліну, яка набрала теж публіковані у цій книжці ноти.

У рукописах XVIII-XIX ст. доволі часто трапляється інший матеріал, не пов'язаний з основним змістом пам'яток, прикладом чого є Співаник М. Левицького, в обкладинці якого є нотний уривок кількох церковних співів.

Аналіз цього уривку дає підстави констатувати наступне:

1. Запис зроблено на аркуші альбомного формату, складеному вдвоє, який після виготовлення оправи Співаника склав два самостійні аркуші обкладинки

(арк. 1 і 48); через це в корінці фрагменти тексту втрачено.

2. На аркушах зафіксовані три літургійні піснеспіви – *Свят свят свят Господь Саваоф*, *Осанна во вишніх* і *Хвалите Господа со небес*, церковнослов'янські тексти записані латинською абеткою; зверху заголовок кирилицею – *Рождество Христово*, мабуть, маєтсья на увазі Служба Божа, що призначалася для служби на Різдво.

3. Музичний текст записаний вправною італійською нотацією у скрипковому ключі, що промовляє за хорову партію верхнього голосу – дисканта чи тенора.

4. Вказівок на кількість голосів немає. Ймовірно, записано основну мелодію верхнього голосу, яка розспівувалася на два або три голоси.

5. Мелодії є дуже короткими, простенькими за ритмікою та, ймовірно, гармонією, і мають ознаки куплетної повторності.

6. За особливостями музичної мови ці напіви відображають стиль «простопінія» [...]. Це пам'ятка церковно-музичної творчості першої половини ХІХ століття, яка розвивалася у напрямку певного спрощення багатоголосого стилю пізнього барокко і раннього класицизму¹⁰.

Годиться зауважити, що Іларіон Свенціцький в описі цього рукопису зовсім не згадує про нотовані «обкладинки», навіть не враховує їх до складу аркушів – пише:

¹⁰ Володимир Пилипович, Ольга Шуміліна. *Нотатки про рукописний Сіваник дяка Михайла Левицького з Улюча*. «Перемиські Архипархіяльні Відомості». Рік ХІІ. Ч. 17. 2015. С. 124-125.

*Пісенник польський Михайла Левицького 1832 р. на 47 л. сивого паперу 8-ки, тільки брошурований в зшиток*¹¹, а насправді аркушів є 48.

Особливістю рукопису є те, що улюцький дяк в деяких піснях записував цілі речення без поділу на слова, що створює враження, що Левицький тексти цих пісень знав тільки зі слуху. Крім того є в них чимало лексичних і граматичних помилок, яких не могло бути в друкованих співаниках, що підтверджує моє припущення.

Рукописи Михайла Левицького фіксують його особливе почитання Богородиці, у них переважають марійні молитви, пісні й піснеспіви. У передмові до публікації нотованого Ірмологіона Михайла Левицького львівська дослідниця Наталя Сиротинська зауважує:

[...] важлива особливість другої частини рукопису полягає в тому, що тут зібрані лише литійні стихири, тобто стихири на празничні служби з литією на вечірні. Цікаво, що перші три стихири 1-3 гласів вибрані з одного празника – Успення Пресв. Богородиці, що засвідчує особливе почитання образу Пресвятої Діви на Надсянні і, відповідно, богородичних празників¹².

У рукописному молитовнику марійних молитв 21, тобто майже третина усіх¹³.

¹¹ *Рукописи львівських збірок*. С. 258.

¹² Наталя Сиротинська. *Передмова*. [In:] *Ірмолой Михайла Левицького (Перемишль 1838)*. Перемишль 2012. С. 19.

¹³ Володимир Пилипович. *Улюцький молитовник Михайла Левицького*. [In:] *Виджу тя на Кресті... Рукописний молитовник Михайла Левицького з Улюча (1836 р.)*. Перемишль 2011. С. 9.

У співанику знайшлися пісні, в яких звучать вияви польського патріотизму. Вже в піснях з початкових аркушів збірника апелюється до Бога і Богородиці про захист польської вітчизни, хоч у 30-х роках ХІХ ст. польської держави вже не було, та й переписав їх Левицький ще до спалаху польського збройного повстання 1831 р. Подібні полонофільські настрої панували тоді серед молодого покоління русинів по всій Галичині (прикладом Маркіян Шашкевич), отже політичні переконання Левицького не були чимось особливим чи відокремленим. Однак наявність у співанику кількох українських духовних пісень, зокрема пісні до ікони підкамінецької Богородиці, дозволяють локалізувати його в колі носіїв духової течії *gente Ruthenus, natione Polonus*, активних на досвітку виникнення українського національного руху, який звільня починав формуватися в кругах молодого галицької інтелігенції. Здається, що на початку 30-х Левицький свідомо так себе позиціонував. Втім, у другій половині 30-х таку оцінку послаблює рукописний молитовник (1836 р.), в якому для проілюстрування польських та українських молитв Левицький примістив низку друкованих картинок німецьких художників із зображеннями святих латинської Церкви й почасти доповнених німецькомовними епіграмами. А коли зважити, що останнім переписаним рукописом Левицького стане Ірмологіон (1838 р.), так вирисовується певен процес усвідомлення ним своєї руськості й повільного самозвільнення від впливу домінуючої культури. Це, очевидно, тільки міркування сперті на власному досвіді нижче підписаного – польського українця з «ресайклінгу».

Приміщена на фронтиспісі книжки картинка ченстоховської ікони Богородиці, взята з рукописного молитовника М. Левицького, під нею примістив я початкові рядки з пісні про підкамінецьку ікону Богородиці – матір з руського краю, – це приклади взаємно себе проникаючих культурних цінностей, адже до Ченстохови ікона потрапила з княжого Белза, а пісню про підкамінецьку ікону створено в монастирі домініканів у волинському Підкаменю.

Володимир Пилипович

Пісні

Wygagni ie do ochtody

38

Policz miżery swięte Tródy o IEZU.

Amen

Doku.

Pawlięgo.

18.

32.

4. 28.

Marcia

Mikolaj.
Pela.

Lewiaki.
Wtawny.

Dawni o Panu Jerusie 49.

Knowiz wobraćie zapocony,
Ludnie Jeru obławiony.

Przewiezogor stane Kardemu.

Zrodtem rok plynat greszennemu

Namicy, re tierzemi dary,
Dajęym Tobie ofary,

Dy rasi teraz karbie drogi,

Wgornego Karmelu progi.

Uteryniter przynosiny.

Wmitatynotiu dob drudriny

W swięto bez zimary poactey.

Matki twojey wmitawrity.

Wezre iz niz nas nawieki
Nawozpawoz craige zo paki.

Pieśń o Boskiej opatrności 1.

Ach nieskonczony Litościwy Boże,
Ktoż mię w nieszczęściu moim tak wspomóż.
Opatrzność Boga moiego
Tylko się udam do niego.
Bog wszystkim włada dla swej Dobroci,
Ktoż się oddaie Boskiej opatrności.
Prędko pocieszy w kłopotcie.
Podaję Rękę sierocie.
Czemusz Tomasza Ryba wyrzuciła,
Opatrzność Boska jego wyzwoliła.
W takim nieszczęściu terminie
Opatrzność Boska niech słyńcie.
Daniel rzucony Lwom na poszarpanie
Ktoż go wyzwolił twa Opatrzność Panie.
Za co ci dzięki daemy
Opatrzność Boską Chwalimy.
Egipt wesoły z więzienia Josefa,
Opatrzność Boska to jego pociecha.
Dodała takie Godności,
Przez jego wszelkie zływości.
Fałszywe kłamstwo zuzanna cierpiała,
Opatrzności Boskiej na pomoc wzywała,
W nędzy poznała pociechy,
Pokutująca za grzechy.
Gdy jeszcze moysesz wode był rzucony,
Opatrzności Boskiej doznawał obrony,
Nosząc go morskie balwany
Piaśtował Jezus Kochany.

Hardy faraon Izraela goniący
 Opatrzności Boskiej niewzywający,
 Został na morzu zalany,
 z wojskiem z którym był wybrany.

Izrael z ludem był przyprowadzony,
 z Opatrzności Boskiej doznawał obrony,
 Stanoł na brzegu szczęśliwie,
 Bo go Bug kochał prawdziwie.

Kazdy uważay Piotrowe więzienie
 z Opatrzności Boskiej miał tam wyzwolenie
 Opatrzność Boska sprawiła
 Anielska Ręka puciła.

Ledwie tylko chcesz sobie pomyślać,
 Opatrzności Boskiej trza nad sobą wzywać,
 Bog cie pocieszy w Frasunku,
 Dodaie swego ratunku.

Łaska to Boska wszystko nam sprawuie
 W rożnych nieszczęściach Człowieka ratuję,
 Kto wzywa Boskiej opieki
 Nie wypuści go na wieki.

Mamy nadzieie w miłosierdziu Boga,
 Choć by nastąpiła iaka straszna trwoga,
 Opatrzność Boska to sprawi,
 W rożnych nieszczęściach wybawi.

Naco ptaszęta wdzięczne głosy maia
 Opatrzność Boską zawsze wychwalaia.
 Dziękuią Boskiej opiece,
 Zwazay ze sobie Człowiecze.

One zwierzęta co w knieiach mieszkaią
 z Opatrzności Boskiej tylko żywność maia,
 Bo ie Bog trzyma opiece
 Tym bardziej ciebie Człowiecze.

Pono pomyslisz że jest rzecz prawdziwa
Opatrzność Boska bardzo dobrotliwa,
Dodaie zdrowia fortuny
Krolom rozdaie Korony.

Ku tobie Boze my grzeszni wołamy,
Opatrzności Boskiej na pomoc wzywamy
Nie wypuści go na wieki,
z Twoiey najswiezszej Opieki.

Radość to nasza bo ie Bog obroną
Ma w miłosierdziu nad naszą Koroną
Ma ią na swoiey pamięci,
Kocha iak oyciec swe dzieci.

Seymy i rady panowie miewaią,
Opatrzności Boskiej napomoc wzywaią,
Chcąc dostać iakiey godności,
Żebrzą Boskiej opatrznosci.

Tarczą obronow iest Bog żeglejącym,
Ktury na morzu w okręcie płynącym,
Opatrzność Boska sprawuie
Anielska Ręka kieruie.

Ufność nadzieie w tobie pokładamy.
Opatrzności Boskiej na pomoc wzywamy
Doday nam zdrowia ratunku
W naszym upatku frasunku.

Woysko gdy na plac śmieie przystępuie,
Opatrzności Boską Kulami Kieruie,
Kto kocha Jezu tve imie,
Na placu nigdy niezginie.

Xiężyc na Niebie gdy dodaie swiatło
Opatrzności Boskiej dozna każdy łatwo
By doznawali opieki,
Że iest Bug Bogiem na wieki.

Idąc podrozą między Bory lasy,
Tam cie zły człowiek żaden nienastraszy
Opatrzność Boska ochroni,
Od złego człeka obroni.
Żyjesz na świecie wierny Chrystianie.
Maią nadzieie w tym ze polękanie.
Który Krwią swoją częstuie
Ciałem Naysw. ratuie.
Amen.

Арк. 2 - 3 зв.

Pieśń o Panu iezusie 2.

Zawitay ukrzyzowany, Jezu Chryste przez twe rany
prosiemy ciebie, w kazdej potszebie Day Ratunek požądany.
Odkupiłeś przez Krzyż Święty, świat miłością Ku nam zdięty,
odpuść nam wine w smierci godzine w miłosierdziu niepoięty.
Nim przyidzie sąd ostateczny, wzbudź w sercu mym żal
serdeczny,
Poday mi rękę, Krzyż twoy i mękę, bym był zbawienia
bezpieczny.
Dusze w czystcu wyglądią ratunku swego żadaia.
Krwiań odkupione, Krzyzem znaczone, Wieczny pokoy niech
zaznaia.
Więc Krzyż święty całuiemy, usta sercem szanuujemy,
Zato twe znamie dziękuie Panie, Serce wzaim oddaiemy.

Арк. 3 ЗВ. - 4.

Piśń Do preswiatoy Diwy 3.

Preczystaia Diwo Maty z ruskaho Kraiu,
Na nebesech y na zemły tia wełyczaiu,
Ty hrysznykom tiazkoy Muky
czerez twoich zbawliaesz Ruky
Ne day propasty.

Tebi wsy światyi słužat Rodyce Boha
I my hrysznyi sławym tebe wsy iako moha
Ciłym sercem Nechay myło
tebi słužyt Dusza I tiło

Maty czystaia.

Ktož newdiaczen łaski twoi skazy Kotory
Z pod Kamenia dla zbawlenia idut Dohory.
Temnych Chromych i ułomnych
Oczyszczajesz tamo prytomnych
Proszusz i mene.

May w bacznosty i w myłosty wirnoho słuhu,
Neday meni upadaty w wełyku tuhu.
Ukazyz teraz Iakby znaty
szczo z hrisznykom maiesz Diłaty,
Pany łaskawa.

Utikaiuszczych sia Ktebi w wsiakoy potrebi
Znaiuszcze utwerdy wsich nas wirnych iak wnebi
Newypuszczay nas nawiki
z twoiey Preswiatoy opiki
mene Hrysznoho.

Poday ruku w tiazkoy bidi y utrapieniu
Daruj Łasku prosiaszczuiu i Ko zbawieniu,
Budy wsim nam oborona.
Prosyd tia nasza Korona

Jako Carycu.

Z synom swoim wozlublennym budy Łaskawa,
Kotoromu Nechay budet wśia Czest i Sława
Wowik wikow neprestanet
Poki wseho świta stane
od wsich słuch swoich.

Арк. 4 - 4 зв.

Pieśń o Panu Bogu 4.

Do ciebie Panie, Pokornie wołamy,
Łzy wylewając Serdecznie wzdychamy.
Racz na nas weyrzec z Nieba wysokiego
A racz pocieszyć Człowieka grzesznego.
Ktoregoś Panie zbyt u miłował,
i Krew Nayss: przelać nie litował.
Acz miecz twój srogi bardzo się rozszerzał,
By złości nasze swą srogością zburzył.
Lecz nic nie dbamy w złościach, naszych trwamy,
Jednak że Panie Ku tobie wołamy.
Byś naszych złości, łaskawie przebaczył,
A gniew twój srogi pohamować raczył.
Uzycz łaski, twej, ku upamiętaniu,
Day sercu prawo ku twemu wzywaniu.
Abyśmy zawsze w pobożności żyli
Ciebie z świętymi na wieki chwalili Amen.

Апк. 4 3В.

Pieśń o Panu Jezusie 5.

Boże w dobroci nigdy nie przebrany,
Zadnym Językiem Nie wypowiedziany
Ty iesteś godzień 2 wszelakiey miłości.
Poszanowania 2. Chwały uczciwości.
Ciebie chce pragne i ważę samego.
Na wszystkie Dobra tyś u serca mego,
Naywiększe dobro 2 Tyś Naywiększey cynie.
Sam ieden umie 2 nad wszystko, stworzenie.
Choć byś mie nigdy za grzechi moy PANIE,
Niekarął Przecie załował bym zanie.
A załował bym 2. dla tego samego
Zem cie obraził 2. Pana tak dobrego.
Więc o mui Boże i teraz załuię,
Dla tego ze cie nade wszystko miłuię.
I to u siebie 2 statecznie stanowię
Ze grzychow moich 2 nigdy nie ponowie.
Mam mocnow wolą spowiadać się szczerze
I zawsze trzymać z tobą to przymierze,
Co gdy uczynie 2 spodziewam się ciebie,
Widząc z radością 2 y żyć z tobą w Niebie.
O Boże dobry 2 Boże litościwy
Racz bydź mey Duszy 2 Nędzney miłościwy Amen.

Apk. 5.

Pieśń Wielgopostna 6.

Jezu chryste panie miły. Baranku bardzo cierpliwy,
 Wzniosłeś wzniosłeś na krzyż ręce twoie,
 Za nie za nie sprawiedliwość moje.
 Płacz go Człowiecze mizerny, patrząc iak iest miłościwy,
 Jezus Jezus na krzyżu Umiera,
 Słońce Słońce Jasność [?].
 Pan wyrzekł ostatnie słowa, zwiśła mu zraniona Głowa.
 Matka Matka pod nim frasobliwa.
 A toz a toz prawie ledwie żywa.
 Zasłona sia popadała, Ziemia się rwie amieszkała [!]
 Setnik Setnik Woła Syn to Boży,
 Tłuszcza Tłuszcza widząc[?] z dobyta
 Na koniec mu Bog [!] przybiła Krew płynię z wodą
 obfita
 My się My się dziś zaleymy łzami,
 Jezu Chryste zmiłuy się nad nami.
 Amen

Арк. 5 - 5 зв.

Pieśń o Nayswięszej Maryi 7.

Bąć pozdrowiona Panienko Marya
Ciebie wzywaią wszyscy grzeszni i ia.
Bośtyżes Matką synowi Bozemu,
A stął pociecha Kazdemu Grzesznemu.
Do ciebie Panno my grzeszni wołamy,
łzy wylewaią[c] serdecznie wzdychamy,
Ratuy nas ratuy w tym naszym frasunku.
Niechay doznamy twoiego Ratunku.
Bo nieprzyiaciel na to się osadził
By sługi twoie Z oycyzny wygładził,
Przyczyn się Panno za naszą obroną,
Pokaz Łaske swą nad naszą Koroną.
Nasza Korona srodze Utrapiona.
Niechay nie będzie nigdy opuszczona
z Twoiey Opieki przewazney przyczyny
Syn twoy Kochany niech odpuści winy.
Grzechi to nasze słusznie zasłużyły
plagę lat wielką na się sprowadziły.
Niech ze iusz Koniec tego Utrapienia
Będzie o Panno zazyi Uzalenia.
Niech nam na pomoc przybędą posłowie
Ku nam przychilni Święci Aniołowie,
Niechay iuz dudydzie szczęśliwa Nowina
Macie iuz pokory od moiego Syna.
A my cie za to z twym Synem społecznie
Będziem wychwalać na wiek wiecznie wiecznie.
Amen.

Pieśń o Najsświęszym Sakramencie 8.

Niebo Ziemia świat i morze, że o tylko z was być może.
Jak nągłębni upadajcie, pokłon Panu swemu dajcie.
Stąpcie do tego padołu, śpiewajcie z nami pozpołu.
Święty Święty niezmierzony, W sakramencie Ułożony.
Z chorów swoich Aniołowie, niebiescy Rezydentowie
Honor chwała wieczna sława, Niech ci Boże nieustawa.
W tej hostyi jest Bog żywy, Choć zakryty Lecz prawdziwy
W tym Naysw: Sakramencie, W każdym zostajesz momencie
O jakiy Bog cud uczynił, Ciało i Krew swą przyminił
Teraz na ołtarzu czeka, Aby mógł przyść do Człowieka.
y Anieli cherubini, Niedostąpią Serafini,
Czego Człowiek dostępuje, Bąc od wszystkich pochwalony.
Po Błogosław Lud swoy Panie, niech nas minie twe karanie.
Odwroć głód mor krwawe wojny, day Ludowi wiek spokojny.
Sprawuy w pokoju te Kraie, Po Błogosław urodzaie.
A zaś ostatniey potszebie, Nie day nam skonać bez siebie.

Апк. 6 - 6 зв.

Pieśń nabożna 9.

O Boże wieczny coż się ze mną dzieie,
Gdy życie moje Rozbiram truchleie,
Coż się to stało zem zapamietaly
Zgnił w grzechach stwardniał nad głazy i skały.
Gdzieście dni złote gde młodości Lata
Stargałem wszystko na prozności swiata.
Z dymem piekielnym Uleciał wiek cały
I ieszcze w grzechach trwać będzie zuchwały.
Grzech mi iusz Jezu nadzieie utraca,
Gdy na cie zpoyrze nadzieia sie wraca
Zgrzeszyłem Panie bez liczby bez miary,
Małe są dla mnie piekielne pożary.
Załuię o Boże dla lepszey miłości,
Juz ze się zmiłuy nie patrz na me złości.
Milion razy zy [!] moje łoze,
Abym cie więcy nie obraził Boże. Amen.

Арк. 6 3В.

Pieśń o Panu Jezusie 10.

Duszo moja wspomni sobie,
Co Pan Cierpiał kwoli tobie,
 Jako Krwią spływał w ogroycu
 Modły czyniąc Bogu Oycu.
On do słupa przywiązany
Okrutnie iest Biczowany,
 Za nas cierpiał to Karanie
 Człowiek był zasłużył nanie.
Żołnierzy srodze zbyt kuia
Pana cierniem Koronuią
 Trzcina miasto berła dali,
 W szkarłatną szate przybrali.
Iezusa na śmierć skazano
Rowno z łotrzy poczytano
 Idzie z Krzyżem Obciążony
 Przymusza go Lud szalony.
Znowu cierpi ciężke rany,
Do Krzyza przynitowany.
 Bog mu przebił oszczep srogi,
 Gwozdzi zaz Ręce i nogi.
Panno kturaś ocierała
Krew zsiadłą Synowi sciała,
 Spraw aby on z twej przyczyny
 Zgładził grzechów naszych winy.

Арк. 6 зб. - 7.

Pieśń o Nayswięszej Pannie Maryi 11.

Zawitay Rana Jutszenko, i grzechow naszych lekarko,
Tyś panią świata iesteś i xiężną,

Anielską iesteś Krolewną.

Tyś sama Panią nazwana, naprzeciw strzała szatana,
Obroń nas Ręką niezwycięzoną,

Prosiem bądź za naszą stroną.

Zastaw nas tarczą zbawienia Mocą twoiego Imienia,
Uszykuize nas w mieyscach bez piecznych,

Zbiy nieprzyacioł wiecznych.

Zowiesz się Naszą Krolową bądź nam obroną gotową
wyncz z Oyczyzny szkodliwe zdrady,

Sprawuy Synatorskie rady.

Rycerstwem Polską Buławą Tyś sama właday ich ustawą
Weś nas pod swoją świętą obronę,

Oddal Boski gniew na stronę.

O ulubiona od Boga Ty nam racz być prostą drogą,
dotąd gdzie żywot iest doskonały,

Wprować nas do wieczney chwały.

O światłości Apostołą Męczenniką i wyznawcą
Modl się za nami Gdy konać mamy,

Do Ciebie się uiekamy.

O Panienko nad pannami Ty się racz modlić za nami,
do Syna swego naymileyszego,

IEZUSA Pana naszego. Amen.

Pieśń o Panu Jezusie 12.

U drzwi twoich stoję Panie
Czekam na twe zmiłowanie,
Ktury pod osobą Chleba,
Prawdziwy iesteś Bog z nieba.
W tym Nayswę: Sakramencie
Obecnego tu widzięcie,
W tey Hostyy iest Bog zywy
Choć zakryty Lecz prawdziwy.
Iak wielki Bog cud uczynił,
Że chleb w ciało swe przyminił
I nam pozywać zostawił,
azeby nas przeto zbawił.
Święty mocny nieśmiertelny,
W maiestacie swym niezmierny.
Aniołowie się lękaia,
Choć Na iego twarz patrszaia.
Wszyscy niebiescy Duchowie,
Lękaia się i Krolowie,
Niebo Ziemia ani morze,
Poią[ć] co iest Bog nie moze.
Żaden z woyska Anielskiego,
Niedostapia nigdy tego,
Czego człowiek dostępuie,
Ciał i Krew gdy przyymuie.

Jam niegodzien Panie tego,
Byś wszedł do przybytku tego
Rzekniy tylko słowo Twoje
A tym zbawisz Dusze moję.
Kłaniam się tobie samemu,
Bąć miłościw mię grzesznemu,
Niechay żyje stobą Panie
[...] na wieki wiekow amen

Арк. 7 зб. - 8.

Pieśń o Męce Pańskiej 13.

Rozmyslaymy dziś wierni Chryścianie
Jako Pan Chrystus cierpiał za nas rany
od Poimania nie miał spoczywania,
aż do skonania.

Nayprzod w ogroycu wziął pocałowanie,
Tam Judasz zdrayca dał Był Zydąm znanie.
Oto Zydowie mego mistra macie,
Jego imaycie.

Wnet się rzucili iako lwi okrutni,
Apostołowie, od niego uciekli,
Tam z wielkim pędem więzion do anasza
Pociecho nasza.

Pierszey godziny przed Piłatem stawion,
Niesprawiedliwie od Zydów oskarzon,
Rozkazał Piłat aby był biczowan,
Ten niebieski Pan.

Krzykneli wszyscy o godzinie trzeciej,
Nie chcemy daley swey krzywdy cierpieć tey,
Niechay na krzyżu swoy żywot położy,
Ten to Syn Boży.

Z ostrego ciernia korone uwili,
Naszemu Panu **Bogu** na głowe wtłoczyli,
Naśmiewaiąc się przed nim poklękali,
Krolem go zwali.

Szedł s krzyżem z miasta Pan szostey godziny,
Zydowie z niego odzienie złożyli,
Potym go na krzyż okrutnie przybili,
Octem poili.

Polecił Ducha Bogu Oycu w Ręce,
Wstając Umarł zaćmiło się słońce,
Ziemia się trzęsła dziewiątej godziny,
Nie bez przyczyny.
Zstąpił do piekła mocą swego bostwa,
Tam ze wybawił świętych Oycow z ieystwa,
Ciała umarłych też z g[r]obow powstały,
Widzieć się dały.
Nikodem z Jozefem proźby uczynili,
By ciało z krzyża bezpiecznie zdjąć mogli,
Piłat ich Proźby w niczym nie przybaczył
bo Tak Bog raczył.
Czasow nieszpornych był Z krzyża zdeymowan,
przez swoje sługi wszego Stworzenia Pan,
Matuchna iego ciało piasatowała,
Rzewno Płakała.
Drogim Balsamen ciało pomazano,
A z nabożeystwem w Syndon uwineli,
Włożyli ie w grob ostatniey godziny
Płacz Uczynili.
Płaczmyz też dzisiay wierni Chrześcianie,
Dziękuią Panu Bogu za naydrozsze rany
Iz dla nas raczył tak Okrutnie cierpieć,
chcąc nas sobie mieć Amen.

Apk. 8 3B. - 9 3B.

Pieśń Suplikująca¹⁴ 14.

Boże Łaskawy usłysz płacz krwawy,
upadających Ludzi,
Sercem wzdychamy łzy wylewamy
Niech prozba Łaske wzbudzi.
Polska Korona wielce strapiona
Zebrze twoiey litosci,
Jedney ze Matki niezgodne dziadki,
Szarpia iey wnętrznosci.
A nieprzyiaciel wzię sobie na cel,
Ach nieszczęśliwa Dola,
W tak znamienitey Rzeczy pospolitey,
Uczyńił dziekie pola.
Iusz nimasz dawnych kawalerow sławnych,
Ręka Tyrayska znosi,
Młodź się została i ta niecała,
Smierć rano zniwo kosi.
Gdzie są Rycerze bidni Żołnierze,
Gdzie ich męstwo i siła.
Z niemi pospołu do iednego dołu
W grobie się położyła.
Ani gromada ni Lucka Rada,
Plac wygrawa w potrzebie,
Szabla Tępieie Serce Truchle[ie],
Gdy BOZE nimasz ciebie,
Nic nie pomoze ach mocny Boże,
zadna nasza potęga,

¹⁴ Suplikacja – блага́ння (лат.).

Gdy twoy zarliwy gniew sprawiedliwy,
 Za grzech nasz osienga.
Naywyszszy Panie mocy Hetmanie,
 Dobąć oręza twego,
Usmierz pogany ulecz Rany
 W sławie imienia twego.
Bąć tarczą mocną dzienną i nocną.
 Załoz granice złemu.
Rozporz tyrany day požądany
 Pokoy dziedzictwu twemu. Amen.

Арк. 9 3В. - 10.

Pieśń na Boże Ciało 15.

Twoja cześć chwała nasz wieczny Panie,
Na wieczne czasy niech nieustanie.
Tobie dziś dajem z wszystkim tych Ludzi,
Pokłon i pienie My twoi służy.
Dziękując wielce twej wielmożności,
Za ten dar zacny twej wszechmocności.
Żeś się darował nam nic niegodnym,
W tym Sakramencie, wielce kosztownym.
Raczyłeś zostać w takiej Osobie,
Dla nas grzeszników niefolgując sobie.
Ciało twoje święte co Ukrzyżowane,
I Krew Najsłodsza: Którą przelano.
Przyszły na Świat Pan wiecznej chwały,
Użyłeś wiele nędzy niemały.
Dałeś się potym z wielkiej miłości,
Na męki srogo bez wszy Litości.
Wstępując czasem do Chwały wiecznej,
Zostawiłeś nam ten to dar zacny.
Na to my Patrząc w tym SAKRAMENCIE,
Z pociechy wielkiej serce nam rożcie.
Tobie my Boże teraz śpiewamy,
Przed twą światłością z chęcią padamy.
Uzycz nam Łaski wszechmocny Boże,
Bez twej pomocy człek nie może.

Apk. 10 - 10 3B.

Piśń o smerty Sudi Pekli i Nebi 16.

Prydet Hodyna dla wsich iedyna, kohda sia razłuczaty
Od tiła treba iak kazut z neba, Swit i vse pokidaty.
Smert nadomnoiu stoit s kosoju, a nemasz oborony,
Czas upływaiet Boh sud wydaiet, złe wsiakoy storony.
Ach nieszczasływy Jak ze złośływy, Sam na sebe bywaiu,
Hdy wsiakim diłom, idu za tiłom, Na smert nepamiataiu.
Sud nastupuiet Trubu Hotuiet, Anhel knyha diłamy,
Wsich napysana budet podana, Z ney sia osudym samy.
Sudyia mstywy, a wsim straszływy, zasiadet na swem troni,
Perunom hlanet ktomu szczo stanet, Po liwioy dił storoni.
Zacznet sudyty dobrym płatyty, A złych oddast na muky,
Z tiłom z duszeiu zhynut swoieiu, Bez wsiakoy poruky.
Ach wiczna strata, Pekelna wrata otworat sia szyroko,
I my hrysny i proklatyi, w propast poydut hłuboko.
A w toy newoli Nieszczasnoy doli, Hore prebudet wsehda,
Płacz y czerw horszy, dyiawoł skorszy Do muki budet iehda.
Boze Łaskawy day do poprawy, Czasu mołytw z slezamy,
Wicznost ach złaia i proklataia, Da ne władiiet namy.
Lita złaty w Nebi swiatyi ne prestanut imity,
Łuczamy słońca Tiła bez końca, prawednych Z[...]
Wsiaki przykrosty budut śladosty, kotryi žal imiut,
Wyzd dusze moia, błahaia twoia A zacny ia Lubyty,
Wyzd ach ach złaia Bezkonecznaia, a perestań hryszyty.

Арк. 10 3Б. - 11.

Pieśń o Nayswięszej Maryi Pannie! 17.

Witay Niebo i nad niebo Drosza ozdobo,
A po bogu w bliskim progu Piersza osobo,
Rodzicielko Jezusa karmicielko Chrystusa,
Monarchini i Mistryni,
Sług Twoich witay.
Tyś sowicie grzesznym życie Maryio daiesz,
Ty obroną i zasłoną od gniewu służesz,
Tyś nadzieia iedyna z ciebie wszelka przyczyna,
Ze przez ciebie będzie w niebie
Twój sługa kazdy.
Łaski cudem grzechu brudem Niepokalana,
Oyca cnego przedwiecznego Corko kochana
Matko Syna Bozego witay Ducha świętego,
Ulubiona uwielbiona
nad świętych witay,
Ciebie mamy Ciebie znamy Pani Królową.
Gdy ządamy oglądamy pociechą nową,
Z ciebie wszelkie wesele mamy wołaiąc smiele,
Jako dzieci z tych to smieci [?]
Na matkę swoją.
Więc z tey miary za łask dary część ci daiemy,
Opiewaiąc i wzywaiąc, Ciebie sławimy.
Gdy na nas w śmierci fali piekło swoy tron obali,
Ty obronisz i zasłonisz
Tarczą Maryia.

Арк. 11 - 11 ЗВ.

Pieśń o Nayswięszej Pannie 18.

Witay święta y poczęta Niepokalana,
MARYA słiczna Liliia nasze kochanie.
Witay czysta Panienko, Nayiaśniejsza Jutszenko
Witay święta w Niebo wzięta Niepokalana.
Twą pieknością Niewinnością Nieba goruiesz,
Dostoięstwa i Panieystwa wszystko celuiesz.
W pirszym Panno Momęcie, Święte twoie poczęcie
Jasniące iako Słońce, Niepokalana.
Sam Bog święty z Ciebie wzięty dla tey przyczyny,
Żeś się stała y została zawsze bez winy,
Tyś przed wieki przyznana, I za Matkę wybrana
Jezusowi Chrystusowi Niepokalana.
Twoie Państwa i poddaystwa, swiat Nieba Pani
Cesarzowie Monarchowie twoi Poddani,
Dla twoiey niewinności, Dał ci Bog z swey choyności,
Ześ poczęta zaraz święta Niepokalana.
Luminarze chociaz w parze nie tak iaśnieią,
Bo przy świętym Poczęciu twym zaraz Blednieią.
Tyś nad Słońce iaśniejsza, i nad Gwiazdy słiczniejsza,
Jako zorze w swojej porze, Niepokalana.
Sami święci w niebo wzięci nie wyrównaia
Twey piękności i czystości kturą przyznaia
Wszyscy ci się dziwuią, Niewinność Adoruią,
Ześ święta z Anny wzięta Niepokalana.
I swiat cały lud zuchwały Twoie poczęcie,
Niepokalanie wychwala w pirszym momęcie,
Wszystkie razem stworzenie, Wyznaia bez wątpienia,
Ześ iest droga Matka Boga Niepokalana.

Więc cie sławiąc błogosławiąc Panno prosimy
Niech czystymi niewinnymi zawsze będziemy,
Za to życie daiemy, i mocno wyznaiemy,
Ześ iest święta i Poczęta Niepokalana.

Арк. 11 зб. - 12.

Pieśń Lament Serca Skruszonego 19.

Strasznego maiestatu Panie,
Za me grzechy płakać łez nie stanie.
Jam stworzenie twe wyrodne, Świętych Oyców twych niegodne.
Twuy Maiestat Nieskończony, Przed kturym klękaia trony.
Obraziłem.
Nie śmiem oczu podnieść z publikanem,
Ale sprawa bardzo z dobrym Panem.
Skoro w oczach łzy obaczy, Wszystko mi darować raczy.
Lecz z tą w sercu większa rana, zem tak Łaskawego Pana Śmiał
obrazić
Kto da oczom te obfite rzeki,
Trzeba bowiem płakać całe wieki,
Że wiecznego BOGA mego, Za moment czegoś marnego.
Ach grzesznik zapamiętały, Pana wiekuistey Chwały, Obraziłem.
Z iakim zalem to wymówić trzeba,
proch nikczemny wzgardził Bogiem Nieba,
Nie stały z zelżywością Nakarmił despektem BOGA,
A kto proch popioł iedyny Za coś dla marney przyczyny zelzy[...]
Nędzny prochu na coś się odważył.
Stwurce Nieba haniebnie zniewazył,
wiesz li co iest grzech przeklęty. Słuchay co rzekł Paweł Święty,
Kazde przestępstwo Mandatu, Jest zniewagą Maiestatu
nawyszego.
Bym był zepchnion na bezdnie piekielne,
Abym gorzał za grzechi Smiertelne,
Całą wieczność gorząc srodze Juz tey krzywdy nie nadgrodze,
Chyba ze mi sam daruję. Na wieki nie powetuję tey zniewagi.
O! nad wieczność i ogień piekielny,

Straszliwszyś mi grzechu śmiertelnym,
Ze ci zadość nie uczynie, w owej starczystey¹⁵ dolinie,
Chyba dla krwi syna Swego, Opuści dług grzechu mego Bog
Łaskawy.
Amen.

Roku Pańskiego 1829: ut Supra¹⁶

Арк. 12 - 12 зв.

¹⁵ Мабуть – сіarczystей.

¹⁶ Ut supra – як усе вище (лат.).

Pieśń o Nays: Pannie Szkaplerza¹⁷ Świętego 20.

Witay Pani my poddani Do nog padamy,
Lecz nie insze mamy czyńsze kturę składamy,
Tylko z serca zebrane, y to ieszcze skalane,
Z takiey dani, sliczna Pani racz być kontenta.
Rzecz to iawna ześmy zdawna, Dług zaciągneli,
gdyśmy z Czystych, Macierzystych Rąk szkaplerz wzieli
y dobrze nam w tey barwie, bo tych piekło nie zarwie,
co szkaplirzem, Jak puklerzem są uzbroieni.
Ale za te tak bogate orderu znaki
coz ci damy gdy nie mamy, ziemskie zebraki,
tylko Dusze i ciało, weś, ze i to choć mało,
tak będzie, głośno wszędzie ześmy poddani.
W tym orderze kto go bierze, znak ma zbawienia,
ze nie zginie owszem minie piekła płomienia,
nawet z Czysca zaras uratuje tych zawsze
sliczna Pani co odchlani w szkaplerza siedzą.
Nie tak zbroyny pod czas wojny Żołnierz [...] **Jak** w zbawiennym, dwoy ramiennym Maryi znaku
Jeszcze kula nie była, by te suknią przebiła,
i Granaty od tey szaty odpadać zwykły.
Więc tey Pannie nieustannie spiewamy Dzięki,
ześmy wzięli znak przyieli, z Jey Świętey Ręki,
Do tey Suknie gdzie była, fortuna się przyszyła,
toć i ciebie Pani w niebie ze znaku poznać.
Prosiem tedy w ten czas kiedy, trzeba się stawić

¹⁷ Szkaplerz (лат. scapulare) – чернече облаченням, також медальйон із зображенням Марії.

Przez Sędziego strasznego wszystko [...] niech nam będzie obroną szkaplerz grzechów [...] i tak śmieli y weseli wnidzień do Nieba. Amen.

Apk. 13 - 13 3B.

Pieśń o Najsświętszej Pannie 21.

Chwalmy Boga wszechmocnego
 Że nam dał Syna swojego,
Naymilsze swoje Kochanie
 Grzesznym na Poratowanie.
Iegoż Matkę czcić nam trzeba,
 Zdrowaś Panno Pani Nieba,
Szczęśliwaś płodem nad innę,
 Twoja Część po świecie słynie.
Onać miła wieść nastała,
 Gdyś Anioła wysłuchała.
Za matkę Bogu Zmowiona,
 O godność niewysławiona.
Toć Elżbiecie Bog obiawił,
 Przeto mowi kto mi sprawił,
Iz mie nawiedza Bogarodzica
 Jam Służebnica.
O przesławny Święty Grobie,
 Utaileś Boga w sobie,
Tameś go Panno Powiła,
 A panieystwaś nie straciła.
Poniosłaś go Do kościoła,
 Prawo Boze pełniąc zgoła
Ofiare Oycu wiecznemu,
 Swiatłość Ludowi swojemu.
W lat dwanaście starconego,
 Nalazłaś syna dziwnego,
Gdy przyszedł mądry do ktory,
 wszak ześ dał w moc pokory.

Ciernie panno twych żałości,
Nastąpiło gdy ze mdłości,
Syn twoy krwią spłynął w ogroycu
upadaią Bogu Oycu.
Więc do słupa Zewleczony,
Srodze Rozgami siczony
Przycierpiał za nas karanie,
Przez miezerne miłowanie.
Jeszcze nad nim kat zbytował,
Gdy go cierniem koronował,
Dał w głowe trzcinaow strasznie mu,
Dał policzek zeplwanemu/
Potym na śmierć srogą dany,
Wyszedł z łotry poczytany,
Krzyż wziął na ramie zemdlony,
Szło na dziw miasto szalone.
Widzą pana rozbitego,
Dotkniesz z Boku Serca swego,
Ach mówią synu naymiły
Toć ustały we mnie siły.
Kiedy powstał dnia trzeciego,
Poczuła twarz mocność iego,
Twuy smutek wielki wesele,
Nadgrodził w prześlicznym Ciele.
Pozegnał się po tym s tobą
Czyste dusze bierą z sobą,
Wstąpił tam w Niebie wysokim
Siadł miłemu Oycu Bokiem.
Ztamtąd na Męki straszliwe
Ośmielił serce lęклиwe,
Przez Ducha swego świętego,
swym Naymilszym zesłanego.

On twą teskliwość nadgrodził,
Gdy się Matkie zaprowadził,
Z ciałem nad Chory Anielskie,
Nad wszystko plemie niebieskie.
Tam przy boskim tronie iego,
Ratuiesz człeka nędznego,
Nieba i ziemi Krolową
Słynąc nad Pychą czartową.
Miła Panno ześ tak mozna,
Niech na sobie tego dozna,
Kazdy w To Bractwo wpisany,
Aby nie był wymazany.
Aby dobroć syna twego,
Rozmazaiący trud iego
Po tym tak miły robocie,
Świętował w świętey sobocie
Amen.

Апк. 13 ЗВ. - 14 ЗВ.

Litania o Męce Panskiej 22.

Kyryie eleyson, Chryste eleyson,
Kyryie eleyson, Chryste usłysz nas,
Chryste wysłuchay nas
Oycze z nieba Boże, Zmiłuy się nad nami,
Synu odkupicielu swiata Boże Zmiłuy się:
Duchu Święty Boże Zmiłuy się nad:
Święta Truyco Jedyny Boże Zmiłuy się:
Iezu Syna Boga zywego Zmiłuy się:¹⁸
Iezu za trzydziesci srebrników zaprzędany,
Iezu do nog uczniów skłoniony.
Iezu na modlitwie upadający.
Iezu w mdłościach Krwawym Potem zlany.
Iezu od Anioła poślony.
Iezu od iudasza pocałowania wydany.
Iezu od uprawców związany.
Iezu od uczniów opuszczony.
Iezu przed Anaszem i Kaifaszem stawiony,
Iezu w twarz policzkowany.
Iezu od fałszywych świadków oskarżony.
Iezu godnym śmierci osądzony.
Iezu na twarzy opluty.
Iezu oczy związany mający i policzkowany.
Iezu od piotra po krzykróć [!] zaprzany.
Iezu związany i piłatowi oddany.
Iezu od Heroda i żołnierzy jego wzgardami wyśmiany.

¹⁸ Після кожного рядка — Zmiłuy się nad nami (записано вертикально на полях).

Iezu w szate białą odziany,
Iezu nad Barabasha ponizony,
Iezu u pręgirza Biczowany.
Iezu dla Grzechow naszych zmęczony.
Iezu iako trędowaty poczytany.
Iezu w suknią pururową obleczony.
Iezu Cierniem Ukoronowany.
Iezu Trzcina zbity.
Iezu od Zydowstwa na Krzyz żądany.
Iezu na Śmierć sromotną zkazany,
Iezu na wolą zydow oddany,
Iezu Krzyzu dREWEM obciążony,
Iezu iako niewinny Baranek na zabicie wiedziony
Iezu z szat obnazony,
Iezu gwoźdźmi do Krzyza przykuty,
Iezu między niesprawiedliwych policzony.
Iezu od przechodzących bluzniony,
Iezu od Zydow wyśmiany,
Iezu od Łotra złego szyderstwa cierpiący,
Iezu wzgardami nasycony,
Iezu żołcią y octem w pragnieniu poiony,
Iezu az do śmierci Krzyzowey posłuszny,
Iezu włócznią żołnierską na krzyzu zraniony,
Iezu z Ktorego Boku Krew wypłynęła i woda,
Iezu z Krzyza zdjęty,
Iezu w nowym grobie złożony,
Iezu Ktorego Krwią naydroszow obmyci iesteżmy,
Iezu za nas ukrzyzowany umarły i pogrzebiony, Zmi:
Bądź nam miłościw Przepuść nam Iezu,
Bądź nam miłościw Wysłuchay nas Iezu,
Od wszego złego Wybaw nas Panie,
Od przystąpienia przykazań twoich wybaw,

Od wszelkiego grzechu,¹⁹
Od zdrady Czartowskiej,
Od powietrza głodu ognia i wojny
Od zły Smierci,
Od kar Piekielnych.
Przez Wcielenie Twoje,²⁰
Przez Narodzenie Twoje,
Przez oBrzezanie Twoię,
Przez Niebieske Imienia IEZUS nadany,
Przez Boleści Twoje.
Przez Biczowanie Twoje,
Przez Krzyż y Męke Twoje,
Przez Śmierć Twoie,
Przez zmarłych wstanie Twoie,
Przez cudowne w Niebostąpienie twoię,
Przez Miłość twoie,
Przez Nayświętszey Panne Matke Twoie,
Przez przyczynę wszystkich Świętych Twoich,
My grzeszni ciebie prosimy wysłuchay nas Panie.
Kyrye eleyson Chryste Eleyson.
Koniec.

Арк. 15 - 16.

¹⁹ Після кожного рядка — Wysłuchay nas Panie (записано вертикально на полях).

²⁰ Після кожного рядка — Zmiłuj się nad nami (записано вертикально на полях).

Pieśń Nadobranoc Panu Jezusowi 23.

Dobranoc Głowo święta Jezusa moiego,
Któraś była zraniona do mozgu samego,
Dobranoc Kwiecie rozany,
Dobranoc Jezu Kochany dobranoc.

Dobranoc włosy święte srodze potargane,
Ktury były Nayswiętszą Krwą zafarbowane,
Dobranoc Kwiecie rozany,
Dobranoc Jezu Kochany Dobranoc.

Dobranoc Szyio święta w Łańcuchu zbuczona,
Bądź powszystkie wieczności mile pochwalone,
Dobranoc Kwiecie rozany,
Dobranoc Jezu Kochany dobranoc.

Dobra noc Ręce święte Na Krzyżu wyciągnięone,
Jako strony na łutni Kiedy wystroione,
Dobranoc Kwiecie rozany,
Dobranoc Jezu Kochany dobranoc.

Dobra noc Boku święty z Kturego Płynęła,
Krew Nayswiętsza By Grzechi Człowieka obmyła,
Dobranoc Kwiecie Rozany,
Dobranoc Jezu Kochany dobranoc.

Dobra noc Serce Święte włócznią otworzone,
Bądź powszystkie wieczności Mile pozdrowione,
Dobranoc Kwiecie Rozany,
Dobranoc Jezu Kochany dobranoc.

Dobra noc Nogi święte nawylot przeszyte,
I tępemi gwoździami do Krzyża przybite.
Dobranoc Kwiecie Rozany,
Dobranoc Jezu Kochany dobranoc.

Dobranoc Krzyżu święty z Którego Złożony,
Jezus Chrystus BOG i Człowiek w syndon uwiniony.

Dobranoc Kwiecie Rozany,

Dobranoc Jezu Kochany dobranoc.

Dobranoc Grobie święty Nayss: Ciała,

Ktura Matka bolejąca łzami oblewała,

Niech ci będzie cześć Chwała wieczności,

Za twe męki zelżywości muy Jezu.

Apk. 16 3B. - 17.

Pieśń o Męce Pańskiej 24.

Gorskie zale przybywaycie, Serca nasze przynikaycie,
Serca nasze przynikaycie.
Rozplyncie się me Rzenice, Toczcie smutnych łez krzynice,
Toczcie smutnych łez krzynice
Słońce Gwiazdy omdlewaią, Za tobą się pokrywaią,
Za tobą się pokrywaią.
Płaczą rzewnie Aniołowie, A ktoz załość ich wypowie,
A ktoż załość ich wypowie.
Opoki się twarde krainy, Z grobaw umarli powstaią,
Z grobow umarli powstaią.
Co iest pytam co się dzieie, Wszystko stworzenie truchleie,
Wszystko stworzenie truchleie.
Boles[n]e męki Chrystusowey, Żal przypląta bez wymowy,
Żal przypląta bez wymowy.
Uderz Iesu bez odwłoki, W twarde Serc naszych opoki,
W twarde Serc naszych opoki.
IEZU muy we Krwi ran twoich, Obmyi Dusze grzechow moich,
Obmyi Dusze grzechow moich.
Upał serca mego chłódze, gdy w przepaść męki Twey wchodz[ę],
Gdy w przepaść męki Twey wchodz[ę],

Apk. 17 - 17 3B.

Pieśń o Ukrzyzowanym Panu Jezusie 25.

Zawitay ukrzyzowany Jezu Chryste przez twe ra[ny]
Krołu na Niebie, prosimy ciebie,

Ratuj nas w kazdey potrzebie.

Zawitay ukrzyzowany, Całuj twoe święte rany,
Przebite ręce Nogi w tey męce,

Mieyciesz mie w swej Opiece.

Zawitay ukrzyzowany, biczami srodze katowany,
Zorane Boki Krwawe potoki,

Wyniesiesz mie nad obłoki.

Zawitay ukrzyzowany, Na głowie cierniem s[?]
W takiej koronie zbolełe skronie,

Mieyciesz mie w swojej obronie.

Zawitay ukrzyzowany wprzod pod krzyżem zmordowany,
Rano w ramieniu z niey krwi strumieniu,

Podzwignij mie ku zbawieniu.

Zawitay ukrzyzowany Na twarzy zbity zeplwany,
O święte lice Łez Krwi Krynice,

Zrućcie na mię swe rzenice.

Zawitay ukrzyzowany, Na Sercu włócznią stargany,
Piersi wnętrzości pełne gorzkości,

Mieyciesz mie w swojej litosci.

Zawitay ukrzyzowany, Na duszy srodze stroskany,
Smutki i Zale w serca zapale

Wynieściesz mie ku swej chwale.

Zawitay ukrzyzowany, w Ubóstwie sponiewierany,
W czci i chwale zniszczony wcale

Zbaw mie na twym Trybunale.

Zawitay ukrzyzowany Niewinnie zamordowany
Bądź konającym na mie pomnący,
w Raiu się z Łotrem cieszący.
Przez Twoje gorskie skonanie, litościwy być mi Panie
W ostatnim zgonie, miej me w obronie
Na prawey postaw mnie stronie.
O miłości Jezu moja, Do twego wzdycham pokoia
Za grzechy płacze, Sercem cie racze,
Krzyzem Twoim głowe znacze.
Amen.

Арк. 17 зб. - 18.

Pieśń u grobu Pana Jezusa 26.

Płaczcie Anieli Płaczcie Duchi święte
Radość wam dzisiai i wesele wzięte
Płaczcie przy Śmierci płaczcie przy Pogrzebie
Kroła waszego i Boga na Niebie.

Płaczcie wesołe Niebieskie Pokoie
Na dzień dzisiejszy i sieroctwo swoje.
Płaczcie nad grobem ktury położony.
Boga waszego Syn Jednorodzony.

Płacz iasne Słońce, płacz koło Miesięczne.
Żałuycie gwiazdy swiatła swoje wdzięczne
Płaczcie promienie z Nieba wywieszone
Wasze przedniejsze światło zagaszone.

Płaczcie opoki płaczcie chmury dżdżyste,
Łzy miasto rosy wyleycie rzesiste
Płaczcie pioruny płaczcie błyskawice,
Nad grobem Kroła Niebieskie Stolice.

Płaczcie wiatry i Niebieskie biegi
Płaczcie dżdże grady płaczcie mrozy śniegi
Płaczcie scielą się pod swemi gorami,
W tym Grobie leży ktury włada wami.

Płaczcie zatopy płaczcie morskie wały,
Płaczcie Infuły, płaczcie Morskie skały
Płaczcie umarł Pan który was fundował
Tu leży co wam wszystkim rozkazywał.

Płaczcie ryby i wielorybowie
Płaczcie syryny płaczcie Delfinowie
Płaczcie pod wodą niepoiętodziwy
Umarł Pan a wasz Stworzyciel prawdziwy.

Płaczcie potoki płaczcie niezmierzone
Rzeki i źródła płaczcie niezbrodzone.
Płaczcie Umarł Pan ktury wasze wody
Stoczył i brodom naznaczył przechody.

Płaczcie Ziemia. Płaczcie fundamenta ziemne,
Płaczcie iaskinie płaczcie lochy ciemne.
Płaczcie umarł Pan budownik wasz miły,
W któregoście się Ręku zawiesiły.

Płaczcie pagorki płaczcie gory wielkie.
Płaczcie opoki, i kamienie wielkie.
Umarł Pan ktury Rękami swoimi
Was ugruntował na obszerney Ziemi.

Płacz i ty goro Święta uwielbiona.
Płacz Chrystusową śmiercią poświęcona
Płacz ktury krwawe pokropiły zdroie,
Płacz na kturey Pan stracił Życie swoje.

Płacz i ty Grobie w skale wykowany,
Płacz ktury Pana piastujesz nad pany,
Płacz śmierci iego kamieniu szczęśliwy,
Na kturym leży syn BOGA prawdziwy.

Płaczcie pustynie i wy Cedry słiczne,
I wy tez lasy płaczcie okolicznie,
płaczcie pod Ktury, cierniem leży ciało,
Ktore Bozego Ducha okrywało.

Płaczcie ptaszęta płaczcie bydło polne.
Płaczcie i leśne zwierzęta swywolne,
Płaczcie robactwa Płaczcie i Gadziny.
Stworca wasz umarł syn Boga iedyny.

Płacz na ostatek człowiecze ktoremu,
To wszystko gwoli stworzono samemu.
To wszem iakby stworzenie wszelake
Zawarł Bog w tobie przez życie Troiake.

Bo rosnierz z drzewem czuiesz z bestyami
 A rozumem się rządzisz z Aniołami.
 Dopomosz tedy wszelkiemu stworzeniu
 Płakać nad Panem w Jego umęczeniu/
Niech ci iusz teraz obłudy swiatowe,
 Obmierzną widząc bole Jezusowe.
 Niech cie wywolne nierozbostwa [!] ciało,
 Co by się raczey we łzach nurzać miało.
Gdy w Chrystusowem członka nie masz ciele,
 Ktoryby za cie nieucierpiał wiele.
 Nie day czartu nad sobą przewodzić,
 Gdy odkupiciel chcąc cie wyswobodzić.
Z niewoli iego Zywoť swoy położył,
 I moc czartowską z kturą on się srożył;
 Starł i ukrucił to wszystko dla ciebie,
 Czyniąc ażebyś z nim krolował w Niebie.
Bierz przykład z piotra iak w iaskini s[z]locha
 Obacz Jak Pana po zaparciu kocha,
 Niech cie wyuczy Płakać Magdalena.
 Nie tak iak płacze Zdradliwa Syrena.
Ale prawdziwym zalem osobliwszy,
 Łzy twoie serce skruchą napęlniwszy
 Weś na uwagę ze twa złość wierutna,
 Rozbierz to sobie ze tą Śmierć Okrutna.
Potkała Pana za tve sprożności.
 Za one w grzechach brydke bolesności.
 Tyś to obnożył, Pana niewstydami.
 Biczowałeś go roznemi grzechami.
Tyś Koronował cierniową Koroną,
 Kiedyś zezwalał i cieszył się z oną,
 Niczystą myślą tyś na Krzysz przykował,
 Kiedyś mandata Jego przystępował.

Słuszna rzecz tedy płakać ci serdecznie,
Człowiecze grzeszny i owszem koniecznie,
Płakać potrzeba rzeliwemi łzami,
I gdy by można zeby upustami.
Lały się z oczu twych Bystre strumienie,
Oczyszczając ci tak brzydkie Sumienie,
A iezeli ci trudność serce opoczyste,
Czyni od zału i oczy skaliste.
Niehcąc pozwolić łez Do swey powieki
Uday się radzą do szczerey opieki
Pod Krzyzem smętno boleiącey Panny
Oraz i Akty zeby ona Z wanny.
Obfitych Łez Swoich pozwolić ci chciała
A Serce napół z Żalem rozkrajala
Żebyś w tym Życiu płacząc dostatecznie
Mógł potym w Niebie z nią krolować wiecznie.

Арк. 18 - 20 зв.

Pisń Welykopostna 27.

Rod Zydowski zatrwozony, od Chrystusa iest opuszczony.
Zbyrały sia iak zabyty, Mensyiasza wnezywyty.
Pyłat ruci umywaiet awraz Chrysta raspynaiet.
Matka pod nym frasobływa stoi pod Kryzem smu[...]
Na syna sia pohladaiet, sieżamy sia umywaiet.
ach synu moy prelubezny, sercu moiemu bołezny.
Płaczmo sia wsy Chrystyiane Terpit Chrystos za nas rany,
a my ieho wychwałaymo Ałyłuia zaspiwaymo.

Арк. 20 зб.

Pisń do preswiatoy Bohorodycy welykopostna 28.

O diwyce preczystaia, Maty Błahosłowennaia.
Od wsich rodow Izbrannaia.
Wo rozdestwi Isus Chrysta, wszedszhosia Bohuista.
Obritesia Diwa czysta.
Symeon staryc prorecze, Twoie serce mecz protecze
Jehda z Chrysta Krow istecze.
Od newirnych Zakłannaho [?] Ubytaho oplewannaho,
Ahńca preneporocznaho,
Słońce wo tmu preminysia Łuna wo krow pretworysia
Boh bo na kresti iawysia.
Diwa s płaczem wopyiasze neprestanno i rydasze.
Hłas załosny ispuszczasze.
Uwy mni lubywyi Synu ostawlaiesz mia iedynu.
W dewiatuii dnia hodynu.
Czto zydow sotworył iesy po czto na Krest woszełiesy.
Prestoły muszcz muszcz na nebesy.
Uwy mni synu prekrasny, swite oczy moich iasny.
Pocztoz iest tak bardzo straszny.
Wyzdu tia okrwawłena rebra twoia probodenna.
Od roda neumyłenna.
Ispusty hłas czado moie Nechay słyszu słowo twoie
Wyzdu ze iusz ostatnieie.
Komu ty mia poruczaiesz, Komu mia w opiku daiesz
Koły ieszcze Ducha maiesz.
Wydysz mene ubohuii wydysz mene mizernuii.
Za wes myr odpuszczennuii.
Hde przykłoniu hławu moiu skym potiszu załost swoiu
Czem mia ne beresz s soboiu.

Chrystos Na kresti prorecze Ioanna synom Narecze.
Se maty twoia Człowecze.
Nezłobywy Ahńcze Cariu Strasty twoia Błahodariu
Na nebesach Hospodariu.
Preterpiles Za nas strasty swobody nas od napasty.
Dimoyskyia nenawysty.
Daysia wirnym wyhladaty a hdy maiesz z mertwych wstaty
Po wsem Nebi Krolewaty.

Арк. 20 зб. - 21 зб.

Pisń welykopostna 29.

Caru Chryste Pane myły Tys Baranku nezłobywy
w Czetwertok weczery bywszu.

Sowit zydom sotworywszu.

Stały Zydowe hadaty iakby Chrysta poimaty.
Ze nam zakon ustawuiet.

Carem sia nam nazywaiet.

Caria ne imat innaho tokmo Kesaria iednaho
A iiuda k nym prytecze.

I prytekszy do nych recze.

Czto my daste predam ieho jaiestem uczenyk ieho,
mowyły srebrnyky daymo

Tylko ty nam preday ieho.

A iiuda rozhladiwszy swoje serce zapytawszy
Za srebniky predał Chrysta.

Jusz sia pozbył swojeho Pana [?]

Bywszy u nych prybich znouu iak by ne był u ich domu
Poznał Chrystos swojeiy mocy.

Ze on zydom Na pomocy.

Chrystos Chlib przełomy da iasti wsim Uczenykom podast,
Wmoczywszy w sol iiudi dast.

Ty mia od [?] Żydom [?]

Mowył Chrystos Uczenyku, Ioannu naperstnyku

Mowyw iusz ne spite czuyte, moiey muki oczekuyte [?]

Preskorbna Dusza ko smerty, iusz prychodyt czas umerty,
pryspi koniec i pryszow czas,

Wostanite i died[?]

Słońce misiać sia zatmyło, [?] przed tym swityło
zwizdy chmary [?]

Pana na kresti posnały [!]

Арк. 21 зб. - 22.

Pisń welykopostna 30.

Caru Chryste pane myły toz ies tak badzo terpływy
gdy tia mocno katowano

Łyce bezczesna zpluwano.

Hdy mołyłsia w ohorodcu mowył ko swoiemu Odcu
Odcze iz to dobre znaiu.

Czasu w radosty prymaiu.

A iuda zapaleny predat Chrysta iak szałeny,
Za srebniky predał Chrysta,

Juz sia pozbył wseho państwa.

Hdy przybihły tam Zydowe, szły synowe i katowe.
Ahńca z ohorodcy poymały,

Nazad Ruci wiazały.

Wedut Chrysta do Anasza prawdywaho Mensyasza [!]
on Nasz człówek zapalczywy

Na Chrysta ne myłostywy.

Kazał Chrysta mordowaty w Słupa rany zawdawaty,
gdy do słupa prywiazaly

Wsi sia Katy rozsiadały.

Wedut Chrysta tam na Horu do pyłatowoho Dworu
Pyłat ruci swoi umyw.

Bardzo sia tomu zdumiw.

Otoz ruci umywaiu, Syna Bozoho ne znaiu
Mowiat ze to Syn Prawdywy.

Oplotywysia od Diwy.

Hdy przybiła Matka k Synu ostawlaiesz mia iedyu.
Snyidy z Kresta asz do dołu.

Umru z toboiu pospołu.

Ałyłuia Ałyłuia Ałyłuia Ałyłuia.

Арк. 22 - 22 зб.

Pisń w Czwertok Welykyi Strasten 31.

Iuze Dekret Podpysuiet Pyłat Wyrok iuz Kasuiet,
Na smert ²¹ kryzownuiu Ahńca Tebe 2 Wseho swita tworca.
Iuz okrutne zhotowano, Krest i grozdy[!] pokowano
Łańcuch 2 Na szyiu składauiut W ruki 2 Lutym katom daiut.
Upał s kryżem Pan sromotne zanyu Żydy wsi ochotne,
Kryczat 2 Nechay Syn to Bozy Rychło 2 swoy Żywot położyt.
Matka gdy to uwydiła padszy na Zemlu umliła
Synu 2 tak smutne wołała Łzamy 2 Zemlu poływała.
Upał z kryżem weś zplynnennyi Na pośmich iuz wsim podanyi
Nimasz 2 kto by poratował Pana 2 Aby pozałował.
Wsi Bołesty pronykały gdy Żydy Pana wołały,
Zabyi 2 nech Bolsze ne zywet, Szczo sia 2 Synom Bozym zywet.
Iuz na horu na hołhoftu, Krest swoy neset na wysotu
Zmynyt 2 wsiu swoiu dobrotu Żydy 2 wołaiut k pyłatu.
Nechay budet osyždenny Na smert ciło iuz podany,
Kryzuy 2 Maryi Syna Chrysta 2 i Nazarianyna.
Stupaie z krestom Na horu Krol archanhelskoho choru
Bohu otcu ofirowały z Bohom otcem w nebi krołewały.
Iuz na Kresti roztiahneno z pana sukniu iuz stahneno,
Nahyi 2 za nas smert podnosyt Na kresti 2 ruci swoi znosyt.
Prahnet na kresti wysiaczy Kotryi Na puszczy zyiucz
Narod 2 napoiť zywoiu z Boku 2 Krowyiu i Wodoiu.
Ize oczy zapyraiet a nam nebo otwariaiet
w mista 2 rozkoszy rayskoy Isus Chrystos z łasky swoiey
Pańskoy.
Iuz pana zamordowały na Kresti iuze razpiały

²¹ Тобто двічі.

Szczo my 2 bez Boha pocznemo Iuz wsi marne pohynemo.
Hdy pastyra porazyły A owca wsi zastupyły
Od wsich 2 iestem otwerezenny Od uczenyk iestem ostwłennyi.
Dayze sebe ohladaty hdy iuz maiesz umyraty
Wsia twar Nyni sia Lakaie By tia 2 w Hrobi ohladaiet.
Chryste Boze Budy s namy prosymo tia so slezamy
Racz nas 2 Upadłych podniaty Gdy iuz 2 maiesz z mertwych
wstaty.

Арк. 22 зб. - 24.

Piesn o Panu Bogu 32.

Boze kocham cie Boze kocham cię,
Całym sercem kocham cię.
Co iest na Ziemi stworzenie
Odmieniam w miłości pienia
Niech cie chwałą wychwalaia.
A mu do uszu wołaią:
Boze kocham cie ec²²
Słońce miesiąc wszystkie gwiazdy
Rok godziny moment każdy
Noc i dzień [?] chwałą
Serce miłością zapalą:
Boze kocham cie ec
Co się na Ziemi znajduia,
Co nad Ziemie wylatuią
Co w rzekach i w morzu pływa
Niechay te piesń ze mną spiewa:
Boze kocham cie
Ile [t]rawek się znajduie ile [?] się rachuię
Tyle pragnę mięć ięzyka,
Kazdym z nich serce wykrszyka:
Boze kocham cie Boze kocham:
Dusza ciało wszystkie siły
Ciebie tylko utuliły
Bo cię we mięć znajduię.
Miłością się twą krempuię;
Boze kocham cię:

²² ec – et cetera – i так далі (лат.).

Rozum uroda zmysły chęć,
Sława honor y co nęć[?]
Serce wszystkość to daruie
Wiecznym prawem zapisuie:
Boże kocham
Wszystkie tchnienia y stąpienia.
Znaczą miłości pragnienia,
ile kroć moy [?]
Miłością się twą wymiera[!]:
Boże kocham cię.
Choć się oczy zamykaia,
snu z potrzeby zazywaia,
Dusza serce Szczęść[!] czuia
Ustawicznie wykrzykuia
Boże kocham cie: ec.
Myśli mowy wszystkie Sprawy
i Obroty y zabawy
Gdziekolwiek ia się Obroce
Zawsze spiewam zawsze nuce:
Boże kocham cie: ec
Jesli nie chcesz słuchac pannie
Oto tylko me wołanie
wezmiey co iest swiatowego
A day mi siebie samego,
Boże kocham cie:
Weś iuz swiecie co iest twego
Weś z niey co iest pieszczzonego
Nic mię iuz nie kontentuie
Tylko kiedy wykrzykuie:
Boże kocham cie
Ani mie twa marność zwiedzie
Ani od Boga odwiedzie,

całe swiatu iuz dziękuie
Tobie szczerze wyspiewuią:
Boze kocham cię: ec.
Zaden smutek doległości
Nie odmienia mey miłości,
Kłopot y przyśladowanie
Tylko zmocnią me kochanie:
Boze kocham cie:
Niech się y piekło natęży
Miłości mey nie zwycięży
Nikomuiuz nie chołduie,
W tych trzech słowach tryumfuię:
Boze kocham
Niech się zemną co chce stanie,
Choc mię i opuszczisz panie,
Choc wszystko złe padnie namie
Wołać będę nieustannie.
Boze kocham cie. Boze kocham cie,
całym sercem kocham cie. ec.

Апк. 24 зб. - 25.

Modlitwa w Kazdym utrapieniu 33.

Przed oczy twoie panie winy nasze składamy,
Nakazania, ktore zanic odbieramy, przyrownywamy
Jezeli uwazamy Złości, ktuesmy poczynili,
Mniey daleko cierpiemy Nizeliśmy zasłuzyli –
Cięższe to iest do czego się znamy bydź winnemi
Lzeysze to co ponosimy, kare za Grzechy dobrze czuiemy
A przeciesz grzeszyc przestać nie chcemy –
W pośród plag twoich niedotyczność nasza truchleie,
Wszak w nieprawości zadna się odmiana dzieie
Umysł utrapieniem srodze ściśniony –
[?] nie poruszamy –
Zycie [?] prawie ustaie –
Złych iednak nałogow swoich nie poprzeistaie.
Jezeli nawrocenie łaskawie szukasz, [?] poprawie
Jezeli się zas sprawiedliwie mscisz[!] wytrwać, nie mozemy
Wyznawaimy z płaczem czegośmy się dopuszczali
A ponownie [?] zapominamy czegośmy dopiero płakali.
Gdy Miecz Twoy na nas podniesiony trzymasz
A skoro go spuścisz obietnic wykonac niechcemy
Kiedy nas karzesz prosimy abyś się zmiłował.
A gdy przystaniesz pobudzamy Cię znowu,
Abys nie folgował –
Oto nas masz korzących się Tobie wszechmogący Boze
Wiemy iż iezeli miłosierdzie nieodpusci,
sprawiedliwość słusznie nas zagubić może
Racz nam tedy dać Oco żebrzemy lubośmy.
Kturyś nas z niczego stworzył abyśmy cie chwalili

Chwała Oycu y Synowi y Duchowi Świętemu
Jak było na początku teraz i zawsze i na Wieki Wiekow –
Amen.

Koniec Pieśniam Jubileuszowym.
Wypisał te Piesni Michał Lewicki mp
Reką własną wypisał: w Roku Panskim
1831^m [d]ie 5ta Marca.

Арк. 25 - 25 зб.

Pisny w deń bohojawlenija piwajemyja

Tropar, hłas 1.

Wo Iordani kreszczajuszczusia Tebi Hospody, * trojczeskoje jawysia pokłonenije, * roditelew bo hłas swiditelstwowasze Tebi, * wozlublennaho Tia Syna imenuja, * i Duch wo widi hołubini, izwistwowasze słowese utwierżdenije, * jawlejsia Chryste Boże, * i mir proswiszczej, sława Tebi.

Tropari, hłas 8.

Hłas Hospodeń na wodach wopijet hłahola, * priidite priimate wsi, * Ducha premudrosty, Ducha razuma, * Ducha stracha Bożija jawłsahosia Chrysta. 3 razy

Dneś wod oswiaszczajet sia jestestwo, * i razdilajetsia Iordan, * i swoich wod wozwraszczajet struj, * Władyku zria kreszczaema. 2 razy

Jako czełowik na riku priszeł jesy Chryste cariu, * i rabskoje kreszczenije prijaty tszczyszysia błaże, * ot predteczewu ruku, * hrich rady naszych, * czełowikolubcze. 2 razy

Kondak, hłas 4.

Jawyłsia jesy dneś wsełenniej, * i swit twój Hospody znamenasia na nas, * wo razumi pojuszczych tia, * priszeł jesy, i iawiłsia jesy swit nepristupnyj.

Апк. 27 - 27 зб.

Pisń 35.

1. Iordan riko uhotowisia,
2. Se bo prichodit Boh krestytysia.
2. Płotiju idet na twoja struja,
2. Ot Ioanna usłuh trebuja,
3. O Ioanne izwol krestyty,
2. Tako bo semu dostoit byty.
4. Trepeszczia Prorok dłań prostyrajet,
2. Se Ahnec Bożij, jasno hłaszajet.
5. Duch swiatyj schodyt widom hołuba,
2. Pokaza toho Otcu sohuba.
6. More widiwszy wozmuszczaszesia,
2. Iordan widia, wospiaszczaszesia.
7. Czto wspiāt o struje wozwraszczajeszsia?
2. Tworca swojeho ustraszajeszsia.
8. Dneś hrich Adamow omywajetsia;
2. Hława zmijewa sokruszajetsia.
9. Dneś wirnych rody wsi łykwstwujut,
2. Anhely kupno sotorżestwujut.
10. My Ioannu upodobymsia,
2. Czystymy serdcy skoro poszczymysia,
11. Na riczných strujach Trojcu sławyty,
2. Daże dostyhnem w Nebesy pity.
12. Sława Ti Boże pred czełowiki,
2. I pred Anhely budy na wiki.

Апк. 27 зб.

Pisń 36.

1. Iordane uhotowisia,
Ioanne skoro spiszysia,
 2. Mariina krestyty Syna
Boha Słowa, Trojcy jedina
Wo ricznych strujach.
2. Oblacy hłas svoj ispustyte,
Ioannu se wozwystite:
 2. Da predstanet na Iordany,
Położyty swiatyja dłany
Na hławi Chrysta.
3. Archanheły, i Cheruwimy,
Priniczuszcze²³ so Serafimy
 2. Rabolipno²⁴ wsi predstojachu
Kreszczeniju Tworca służachu
So Krestytelem.
4. Nebesa dneś sia otwierzajut,
Ducha swiata nispuskajut:
 2. Wo obrazi bi hołubinom
Litajuszczyj nad Bohom Synom
Po kreszczenii.
5. Wspiat Iordan sia wozwraszczasze,
More w bezdny swoja biżasze,
 2. Zriaszcze wo Płoti na strujach Boha
Kotoromu Woinstwa mnoha
So strachom służat.

²³ przypatrując się [тут і далі примітки видавців]

²⁴ niewolniczo

6. O kako tia Chryste Władko!
Za darstwije pocztem tołyko:
2. Jako nyni wo wodach jawi,
Kreszczenijem nas wiecznoj sławi
Priobrił²⁵ jesy.
7. Łastowice Krasnopisniwa,
Horlice pustynnolubywa
2. Wo pustyni propowidajesz,
W Iordani Boha kreszczajesz
Wo płoti suszcza.
8. Swiditel byst' Otec s Nebesy,
Wozlybłennyj Syn moj ty jesy:
2. Toho ubo wsi posłuszajcie,
Neprestanno wosprośławljajte,
Jawłszahosia dneś.
9. Krestitelu i Preditecze,
O tebi Spas Władyka recze:
2. Nist' bolsza w roždennych ženamy
Moły ubo jeho za namy,
Wirnymy raby.
10. I my prosym wsi Ioanna,
Jemuże włast' krestyty dana,
2. Da umołył Spasa naszeho,
Obristy nam błahodat' jeho
W deń Suda straszna.

Апк. 28 - 28 зб.

²⁵ pozyskałeś

Pieśń 38.

Matko niebieskiego Pana, Sliczna i niepokalana,
Jakie wieki czas daleki, czas niemały, gdy wiek cały
Niesłyszając.

Wszystkie skarby co są w niebie, Bog oddał Panno
dla ciebie, Jak bogata słońca szata, Z Gwiazd Korona,
opieczona Na głowie.

Miesiąc swe ogniste rogi, skłonił pod swe Święte nogi,
Gwiazdy wszystkie Assestuią, Bo Krolową Niebieską czuią
Nad Sobą.

Przez twą pobożną przyczynę, Nich nam Bug odpuści winy
Uproś pokory Panno Święta, Boś bezmazy iest poczęta
Marya, Amen.

Арк. 30.

Pieśń o Nayswiętszey Pannie 39.

Gwiazdo Morska, Ktoraś Pana mlekiem swoim Karmiła,
Tyś Śmierci szczep który wszczepił pierwszy Rodzic skruszyła 2.
Sliczna Gwiazdo racz nam teraz uskromić Niebo srogie,
które trapi ciężkim morem zewszęd ludzie ubogie 2.
O Lekarko Chrześcijańska racz nas chorob pozbawić,
Co nie zdoła Ludzka siła, możesz u Syna sprawić. 2.
Odwróć od nas głód mor ciężki zachoway Krwawey Woyny,
Uzycz zdrowia i Żyznych lat, racz nam dać wiek spokoyny.
Wysłuchay nas, gdyż tobie Syn odmówić nic nie może,
Zbaw nas dla prozby Matki twej o JEZU wieczny Boże 2.
A my ciebie z Bogiem Oycem z Duchem Świętym społecznie,
Chwalić i twą Matkę sławić, będziem na wiek wieki wieczne 2.

Арк. 30 - 30 зв.

Pieśń o Najświętszy Pannie 40.

Stała Matka boleściwa, pod Krzyżem bardzo smutliwa,
Na kturey iej Syn wisiał.
Ktorey Dusze wzdychaiącą, Utrapioną bolejącą,
Miecz boleści przebiła.
O iak smutna utrapiona, Matka ta błogosławiona
Syna Jednorodzonego.
Ktura płakała i łkała, z Żalem drżała gdy widziała,
Mękę Syna miłego.
Ktuzby się nie wzruszył w sobie, pomnąc ciężkiey załobie
Matki z Synem Jedynym.
Dla złości ludu swojego, Widziała tak zmęczonego
Jezusa syna swojego.
Widziała Kochanka swego od wszystkich opuszczonego
Gdy na Krzyżu umierał.
Cna Matko zrodło miłości, Niech czuie gwałt twej załości,
Dozwol mi z Sobą płakać.
Spraw by miłością pałało, Serce mi dając się cało –
Bug swemu w przysługi.
Święta Matko dopuść na mię, Niech ran Syna twego znamię,
Mam w sercu swym wyrte.
Twego syna zranionego, Tak bardzo dla mię zbitego,
Ze mną męki podzielał.
Niech z tobą płacze prawdziwie, patrząc na Krzyż żałośliwie,
Pokąd duch z ciałem żyje.
Pragne stać pod Krzyżem z tobą, Dzielić się z twą osobą,
Tak tu owym płaczem twym.
Ze wszech panien panno zacna, Bądź tak proszę na mie Baczna,
Day się ssobą napłakać.

Niech gorszką śmierć pańską nosze, Krzyż i rany jego proszę,
Niech na sercu wyrazam.
Niech mie zranią rany jego, Niech znam moc Krzyża Świętego,
przez miłość Chrystusową.
Jego zapal niech mam w sobie, Poruczenie panną tobie,
Niechay mam dnia sądnego.
Niech mię ten Krzyż pański broni, śmierć Chrystusowa ochroni
Niech wspiera Łaska jego.
Kiedy ciało puydzie w Ziemie, Niech dusza niebieskie plemie,
wieczney chwały nie traci.
Amen.

Апк. 31 - 31 зв.

Pieśń o Nayswiętszey Pannie 41.

Przez czyscowe upalenia, Kturzy znoszą przywinienia. Marya.
Szykuią bez pocieszenia, zebrzą mego uzalenia. Marya.
Tyś zrodło grzechi czyszczące wszystkim zdrowie przynoszące
Marya,
posilay umieraiące, ratui męki ponoszące. Marya.
K tobie umarli wzdychaią, w tobie ufność pokładaią. Marya.
Niech twarz macierzyńską maią niech przez cie Nieba dostaią
Marya.
Kluczu do Nieba zrządzony więzień w Czystcu utrapiony Marya,
Pragne przez cie być puszczoney, z więzienia w Niebieskie strony
Marya.
Sprawiedliwych oświecenie. Nadzieja grzesznych zmocnienie
Marya.
Niech na twoie przyczynienie gasną Czyscowe płomienie Marya.
Twe zasługi twe przyczyny popłaciwszy grzechow winy Marya
Niech wprowadzą ludzkie Syny, z mąk do Niebieskiej Krainy.
Marya.

Апк. 31 зб. - 32.

Pieśń o Końcu Życia 42.

- A.** Przydzie godzina, a Godzina upłakana
od wszystkich praktykowana Żyjących,
- E.** coż wten czas rzek[n]ie, umierać mi luckość kaze
czas codziennie Kryski maze, tuz tuz Smierć.
- I.** Smierć z kosą goni A podobno i w tey chwili
Na wieki się Kompas schyli, czas umrzeć.
- O.** Straszna godzina. Kogoż nieprzerażasz srogo.
Swą pamięcią albo kogo, nie wzmuszasz.
- U.** czas iść do Grobu zostać nie dadzą nikomu
Wyniesą na Marach z domu Kazdego.
- Y.** Sypią mogiły y przywałą Kamień srogi,
nie odkupi Kleynot drogi.
- Dekretu.**

Арк. 32.

Pieśń o Panu Jezusie 43.

Jezus zraniony na me Dusze rany
tak wiele razy, już medyk Doznany.
Dziwny w tej mierze że nic nie bierze.

Jeszcze niebem płaci. 2.

A ja bez mózgu bo prawie szalony,
będąc na Duszy tak ciężko zraniony.
Przeciesz ja do tego lekarza świętego.

Nigdy Nie pomysze – 2.

Bardzo mię piekło i smoła smakuie,
nizeli Jezus choć niebem cukruie.
Hey coś poradzisz Kiedy mi odradzisz.

Tak w szalony Głowie – 2.

Złe pomyszenie mrugania zarciki,
szpetne obmowy szpetne Koncepciki.
Tysiąc ran zadaya na Śmierć zabiiia

Jezusa miłego. 2.

O to mój Jezu z dusznymi ranami,
choć czartowskiemi brzękam Kaydanami.
Hey puyde do ciebie przytul mię do siebie

Milusienki Jezu 2.

A to gdy puyde tu się sądzmy z sobą,
zemię tak okrutnym tyranem nad tobą.
Drugi raz Krzyżuie pluie policzkuie
Gdy się na Grzech odwazam. 2.

Ciało twe święte. Ktury zranili,
y Krew Nayss: z boku wylali.
przyz to niedesperuie tak sobie mianuie
Ze puyde do Nieba 2.

Wten czas iusz poznasz, gdy w piekle po uszy
lub przy skonaniu strzegą czarci Dusze
Tam rozum przybędzie, Ale niewczas będzie,
bo zapadne Klamka.

Арк. 32 3В. - 33 3В.

Pieśń o Najsświętszej Maryi 44.

na te note Bądź pozdrowiona.

Najsświętsza Niebios i ziemi Krolowa,
Najczystsza panno Matko Jezusowa,
Ruskiego pani wielowładna Kraiu,
Orędowniczko Luckiego rodzaju. 2.
Tyś sobie mieysce, Ku Łask twych świadczenia
Obrała Gure w mieście podkamienia –
Byś tym sposobem zapadłych weyrzała
w Grzechu iaskiniach i Łaską dzwigała.
Masz berło w ręce, znać ześ monarchynia
masz w drugiej syna ten wszystko uczynia
Co tylko zachcesz więc zazyi twej mocy.
Ku twoich wiernych poddanych pomocy
Twoia to własność dać zdrowie schorzałym.
Chromym chod ślepym wzrok zycie zmartwiałym.
Ratować wszystkich w potrzebach będących.
Pewną pomocą ciebie wzywających.
Czy może w swiecie większy być kaleka.
Nędzarz nikczemny nademnie Grzesznika
Czart świat i ciało tak mie zatłumiły
Że ledwo tchnienie wolne zostawiły
Więc poki ieszcze tchu troche mam w sobie.
z ufnością wołam Maryo ku tobie.
Wspomni na zaszczyt twojego Imienia.
Dzwigni mie pani moja s podkamienia.
Przebłagay Boga niechay nie pamięta.
Zbrodni w kturych mie trzyma złość przekłeta

Niech się zmiłuje bowiem Litość jego.
Większa nizeli złość świata całego.
Prezenty Twoje i Świętych zasługi
A temu przypląć grzechow moich długi
Uproś starconą szate niewinności.
Dla macierzyńskiej u Syna możności.
Ziednay wytrwanie w zyciu poprawionym
Łaskie skuteczną zeby być zbawionym.
A ile kolwiek zyiąc wezwę ciebie
Bądź Dobrodzieyką w wszelakiej potrzebie.
Opatruy zywych bez zbawienia szkody,
Zmarłych na wieczne prowadź dusze gody.
Nawroć niewiernych wiecznią uwolnienia
Day i strapionym w zalach pocieszenie.
Troycy Nayświętszey Bogu iedynemu
Maryi Pannie i Niebu całemu.
Niech będzie chwała w nieskączone wieki
A nam pomyslna korzyść w ich opieki.

Amen.

Apk. 33 3B. - 34 3B.

Pieśń o Męce pańskiej 45.

Nadzieio ludzi ziąących pociecho Dusz ponoszących O Jezu
Ciężkie w ogniu upalenie

Ran twych zebrzą wspomnienie o IEZU.

Toczysz święte krew w ogroycu, suplikuy ze Bogu Oycu o Jezu,
Niech więźń w ogniu szalony,

Twą krwią będzie ochłodzony, o IEZU.

Pooraly po twym ciele, Bicze ostre rol tak wiele, o Jezu,
Dusze w otchłaniach zgłodnione

Prosze by z nich pokarm brały. o IEZU.

Cierniem skronie koronujesz, Ześ Król szaty pokazuiesz o Jezu,
Dayze sukkurz do korony,

Ktorzy zebrzą twej obrony. o IEZU.

Podasz[!] krzyzem obciążony, w Kalwaryjskie idąc strony o Jezu
Jednak grzesznik odręczony,

Chce być przez cie wydzwigniony o IEZU.

Iuż na drzewie krzyzowany, wiesz słodki i kochany o Jezu
Przecież więzień oddalony,

Pragne z tobą być złączony. o IEZU.

Przytulze go zranionemi, do Boku rękami twemi o Jezu
By rokoszy w nim skosztował,

Ciężkie męki swe cukrował o IEZU.

Przez twe święte panie rany, Niech tym indult będzie dany o Jezu
Kturze w czyściu pokutują

Grzechy swoje oplakują o IEZU.

Chciey pamiętać na twe Męki, podaj więźniom w czystcu rękę o Jezu,
Niech ich ognie nie probują,

Ale nieba koronują o IEZU.

Amen.

Арк. 34 зб. - 35 зб.

Pieśń na Ziawienie pańskie 46.

Troyce świataia Boże Łaskawy,
2 proświty serdca iako Boh prawy.
Dazd nesumninno w tia wirowaty,
2 serdciem iasty ispowidaty.
Wy w tryich łycach nepostyzymy,
2 w iestetstwi iednom wsehda sławyty.
Swiat iesy otcze sotworytelu,
Swiat iesy Dusze myr prośwityty.
2 Błahodatiu twar utiszyty.
Otcze iehoze rodysz pred wiky
2 Syna iawlaiesz pred czelowiky.
Syne rozdenny iz otca iedyna,
2 Dneś od matere wimy tia Syna.
Dusze ot naczał dwoh ischodyszzy,
2 Mezdu obima nyni sia zryszy.
Otec prewiczny Syna hłaszaiet,
2 Otczeiu k nemu lubow iawlaiet.
Syn od maryi w myri rozdenny
2 Zwan byst otcem dneś soiestetstwenny.
Duch ot roźdzszaho k synu pariasze.
2 otcu i synu sosławym biasze.
Ponyże[?] pokłon Troycy wozdaymo,
2. Troycu światuiu prysno blahaymo.
Utwerdy Boze Cerkow światuiu,
2. Wo wiky wikow nedwyzennuiu.
Rod chrystyianski spodoby w myri,
2. Tebi służyty w hłubokom wiri.
Odwraty wrahow dwyzuszczych brany.
2. Na sławiaszczyia tia Chrystyiany.

Da obratiatsia k tebi iazycy,
2. da isprawiatsia wsy ieretycy.
Da postydiatsia krestnyi wrazy.
2. da derzawstwuiut wirnyi kniazy.
Pryśpiy woinstwa w kripkoy pomoszczy.
2. da tia proślawlat wo dny i w noszczy.
Błahopośpiszy Cariu na troni
2. Pobłahosłowyty sławnoy koroni.
O sem tia wynu Troyce błahaiem,
2. Pokłonenye cześć wozsyłaiem.

АМѢНЬ.

Арк. 35 зв. - 36 зв.

Pieśń o Nayswiętszey Pannie 47.

O wsepitaia Maty, Hdy na sud kazud staty,
wotrubi pahubi, nepredaway rabow.
Swiato rozdszaia słowo, prybizyszcze hotowo,
w tom czaśi i strasi, budy nam, mołymsia.
Pryimy ponoszenyie, wo pisnech chwałenie.
Ot wraha dił naha, oskarzenna ukryi.
Izbawy od napasty, hrichow tiazkii starsty.
W den w noszczy, pomoszczy, twoieia trebiem.
Hraduszcza muczenyia yzmy, na spasenya,
Put prawy nastawy, Maty Lubymaia.
Poiuszczych, Ałyluia, złez łyiuszczych struya
Prewedy wo czredy Nebesya.

АМѢНЬ

Арк. 36 зб. - 37.

Pieśń o Panu Jezusie za dusze zmarłe 48.

Jezu w ogroycu mdlejący,	
Krwawy pot wylewający.	o IEZU.
Dusze wszystkie omdlewią,	
Twey ochłody wyglądają	o IEZU.
Przez twój pot o Jezu drogi	
wyzwol Dusze z męki srogi	o IEZU.
Potu krwawego strumienie,	
Niechay zaleją płomienie.	o IEZU.
Przez twe Jezu duszy płyny,	
Kturyś cierpiał dla dusz winy.	o IEZU.
Niechay rozgi krwią zbroczone,	
skropią Dusze wysmazone	o IEZU.
Krołu w Cierniowej Koronie	
przez ukłóce twoie skronie	o IEZU.
Wyrwij z Czysta do korony.	
Którzy zebrzą twej obrony	o IEZU.
Krzyż okrutny dzwigający	
po trzy kroć upadający.	o IEZU.
Przez ten cieńzar krzyża twego	
wyzwol z ognia czystcowego	o IEZU.
Z sukienki twej obnazony	
y na krzyżu rozciągniony	o IEZU.
Ręce z czysca wyciągają	
odpustu twego żądają	o IEZU.
Jezu z krzyżem podniesiony,	
Mędzy Łotry policzon	o IEZU.
Policz Dusze między święte,	
Przez miłosierdzie niepoięte	o IEZU.

Niechay z Boku przebitego	
z serca twego zranionego	o IEZU.
Zpłyną do czysca strumienie	
Na dusz wiernych ochłodzenie	o IEZU.
Przez te chryste srogą mękę	
Poday Duszom w czysce rękę	o IEZU.
Wyciągni ie do ochłody	
Policz między święte trzody	o IEZU.
Amen	

Roku Panskiego
1832.

[d]ie. 28. Marca
Michał Lewicki
Ręką własną.

Арк. 37 - 38.

Pieśń o Panu Jezusie 49.

Krwia w obrazie zapocony,
Cudnie Jezu objawiony.
 Z nowegoś stanu kazdemu.
 Zrodłem rok płynął grzesznemu.
Na mieyscu licznemi dary,
Dającym Tobie ofiary,
 Gdy zaś teraz skarbie drogi,
 w gornego karmelu progi.
Uczyniłeś przynosiny,
W milatyńskich dobr dziedziny.
 W święto bez zmazy poczętey.
 Matki twoiey w niebo wziętey.
Weś ze i z nia nas na wieki
Niewypuszczając z opieki.
 A w twych łaskach nieskonczony
 Patrz z litością w wszelkie strony.
Day za grzechi zal zyiącym,
Łaskie stałą konaiącym,
 Zmarłych Duszom odpuszczenie
 I wszystkim z Tobą złączenie.
 Amen.

Апк. 38 - 38 3Б.

Pieśń o Maryi Nayswiętszey 50.

Naywyższa niebieska, i ziemska ozdobo –
Kiedy twarz zasłaniasz zasłoi i nas sobą
Słońces iest Marya chociaż za obłokiem.
Jednak na nas wszystkich iasnym patrzysz okiem.
Więc kiedy cie w zyciu bez odmiany mamy.
Niech ze i przy śmierci tez same uznamy.
Przyimiy dusze nasze nayszystsze Łono –
Niech twarz twa niebędzie w ten czas zasłoną.
Kiedy się smiertelne nam zamkną powieki –
Niechay cie wraz z Synem widzimy na wieki.
Amen

Арк. 38 зб.

Pieśń o Męce Panskiej 51.

Oycze wszechmogący, który z miłości gorący,
zesłałeś na te niskości, Syna swego z wysokości.
Ku wielkiemu pocieszeniu twemu ludzkiemu plemieniu,
wydałeś go na strecenie, przez człowiecze odkupienie.
Mieymy wszyscy na baczności drogą śmierć iego miłości,
i Smutek Matuchny iego, która cierpiała dla niego.
Gdy go we Czwartek zegnała, tak mu muwiąc narzekała,
wezmij mie w Ogroyciec z sobą, poyde rada na Smierć z tobą.
Pan na nie smutnie poglądał po swej Matce tego żądał,
miła Matko racz mie puścić, noc ci blisko iuz mam czas iść.
Smutne było rozłączenie, z swym Synem tey miłej Pannie,
miała Serdecznie bolenie, patrzą[c] na iego lękanie.
Gdy do Ogroyca przybieżał, padł na ziemie krzyzem leżał,
Tam swą Mękę wszystkie widział, którą na zajutrz cierpieć miał.
Miał w sobie przeciwne siły, dwie a obce wielkie były,
Okrutnie z sobą walczyły, mało go nie umorzyły.
Bo mu lękaiąca siła, okrutną Smiercią groziła,
ale miłość zwyciężyła, bo ta w nim mężniejsza była.
Klęknoł na kolana potem, iął się pocić krwawym potem;
mowiąc: Oycze może li bydz, racz ten kielich precz oddalić.
Jezu miły nie lękay się, wstań nie klęcz upamiętaj się;
masz niedaleko Judasza, ciągnie z Ludem do Annasza.
Wiedzie na cie lud niemały, z kijmi, z mieczmi pochodniami,
We zbroie się ubierali, przełożeni im Kazali.
I przystąpił Judasz cudnie, pozdrowił Pana obłudnie,
Potym go zdradnie całował, Pan się zchylił Twarz mu podał.
Gdy się miał z Żydy potykać, począł z nimi wprzod rozmawiać,
Pytał ich kogo szukacie, iezli mie: oto mnie macie.

Prędko k niemu przyskoczyli, o Ziemię go uderzyli,
z głowy z Brody, włosy rwali, opak mu ręce związali.
Związawszy go tak okrutnie, wiedli go do miasta chutnie,
pchnęli go w rzekę Cedrową, unurzali go i z głową.
Sami zdrajcy szli po moscie, Pana wiedli w rzekie proście,
powalił się upadł w wodę, zbił sobie o kamień Brodę.
Annasz go srodze przywitał, gdzie masz ucznie? tak go pytał,
niemałos złego narobił, fałszywąś nauką zwodził.
Pan pokornie odpowiedział, Panie Annaszu byś wiedział,
zawsze ja iawnie w kosciele, powiadałem prawdę śmieie.
Wyciągnowszy Żyd prawice, a miał zbroyną Rękawice,
wyciął mu srogi policzek, Pan nasz zemdłał upadł wszystek.
A zaś tak odpowiadaia, Paniętom gdy cie pytaia
A czym nimasz w uczciwości Biskupa iego miłości.
Więc na przemy wszyscy słudzy, iedni z tyłu w oczy drudzy,
włosy mu z Brody targali na iego Świętą twarz plwali.
Gdy mu Oczy zawiązali, prorokować mu kazali,
Groząc mu z pięścią do szyie, gađay Jezu kto cie Biie.
Posiedział Annasz w noc chwile, a miał czystę kratochwilę,
Patrząc na więźnia swojego za Zbawiciela naszego.
Więc prowadzon do łoznice, Pan nasz wepchnion do piwnice,
iaki tam był noclik iego, Kosciół nie smie ziawić tego.
W piątek wywiedzion z piwnice, iakoby Łotr z męczennice;
prowadzon do Kaifasza od okrutnego Annasza.
Widział tam Pan Miłosciwy, iz Biskup niesprawiedliwy,
Fałszywe nań świadki zwodził, bo go na śmierć wydać godził.
Gdyz Kaifasz z swemi świadki, pletli nań wszystkie niestatki;
Stała prawda niestworzona, przez Biskupa spotwarzona.
Piłatowi go posłali, osądzić mu kazali,
wdziali mu Łącuch na ramie, ten był Śmierci iego Znamie.
Wszak wiemy Panie Piłacie, iz ten Łącuch dobrze znacie,
Kazdy więzień co go nosi, od Śmierci się nie wyprosi.

Daley mu cierpieć nie mozem, bo się czyni Synem Bozym,
i Krolem się tez mianuie co się nigdy nie znajduie.
Stał przed Piłatem związany, zbity zkluty, i krwią zlany,
Nie widział Piłat zadnego nigdy więźnia tak nędznego.
Zaś go posłał Herodowi, Galileyskiemu Krolowi,
Oto masz więźnia swojego, wyzwol iako niewinnego.
Rzekł mu Herod nie wstydlivy, ukaz mi tu iakie dziwy,
Żydowie mi powiedzieli, twoie Cuda ze widzieli.
Widział Pan krola pysznego, nie rzekł mu słowa zadnego,
Chciał z nim Herod gadać dwornie, ale Pan milczał pokornie.
Krol Herod Serca pysznego, zgardził Jezusa miłego,
na iego większe pośmianie, wdziali nań z powłok odzianie.
Pastwili mu się nad głową, z Ostrą Koroną cierniową;
Uczynili mu na Głowie: Zydowie, Tysiąc ran w Nays: głowie.
Odesłał go Krol Sędziem, wielce niesprawiedliwemu,
Coś mi to przysłał niemego przyimi nazad więźnia swego.
Widział Piłat iz niewinny, rzekł iest u mie więzień inny,
niech stanie się wola wasza, skaze ma śmierć Barabasza.
Kazał Jezusa miłego, bić u słupa kamiennego,
bili go zydowie sami, biczmi, Łancuchi, miotłami.
Gdy się nad nim spracowali, ci którzy go katowali
Z powrozow go rozwiązali, piłatowi go posłali.
Wywiodł Piłat ubitego, iuz na poły umarłego.
Oto macie więźnia swego, wypuszczam go wam Zywego.
Niemiłosierni Zydowe, Okrutnieysi niż katowe,
Na Piłata zawołali, ukrzyżować go kazali.
Piłat w rozumie pobłądził, zydom go gwoli osądził,
Skazał na śmierć niewinnego Jezusa Sna Bozego.
O Piłacie niecnotliwy, czemus tak niesprawiedliwy:
Oto Baranek niewinny, idzie na Śmierć bez Przyczyny.
Zydowie go pochwycili, na gorę go zaprowadzili;
Gwoźdźmi go na krzyz przybili, między Łotry powiesili.

Wisi na Krzyżu zraniony, zbity zkłoty ze krwawiony,
Nie mając odpoczywania od Jęcia aż do Skonania.
Był ci to tam strach niemały, gdy się opoki padały,
Ziemia nad obyczay drżała, iako by się przepaść miała.
Stało się nadprzyrodzenie, po wszem zaćmiło zmierzchnienie,
Żywioty się zasmuciły, gdy umierał Pan nasz miły.
O Panie nasz miłosiwy, czemuś tak bardzo Cierpliwy.
Dla zmiłowania naszego, Zapomniałeś Bostwa swego.
Ze nas tak bardzo miłujesz, Sromot, razow ran nie czuiesz,
Racz ze nas też tem darować, day nam siebie Zamiłować.
Wezmiy to kazdy w swą głowę, Naydrozszą Smierć **Jezusową**,
Rozmysłaymyz ią serdecznie, bedziem z nim krolować **wiecznie**.

Апк. 39 - 42.

**Pieśń o Męce Panskiey, na tę notę (Ѡ дѣвице)
прчстаа, Мѣи Блѣгословен: 52.**

Day nam Chryste wspomozenie, day bolesci wysławienie,
Panny Maryi Matki twey.
Ktorą w owczas boleść miała, kiedy na cie poglądała,
na Krzyżu Zawieszonego.
Stała Matka Bolesciwa, pod Krzyżem bardzo smutliwa,
na którym ie Syn wisiał.
Stoiąc k niemu wzniosła Oczy, Zadaiąc z Nieba pomocy,
Boga Oyca niebieskiego.
Mowiąc moy Synu Naymilszy; me smutne serce pociesz,
przemow słowo łagodliwe.
Słysze ize z łotrem gadasz, a na mnie nic niepamiętasz,
ktoram ciebie porodziła.
Weyzry na moje ubostwo, udręczenie i sieroctwo,
ktore zewsząd nadchodzi.
Potym do Syna wołała, i narzekając wzdychała,
Ządaiąc pocieszenia.
Przemow, przemow słowo do mnie, a ze mnie boleść ominie,
którą iestem napelniona.
Pan Jezus na Krzyżu wisząc, na boleść swey matki patrząc,
a sam tez niemieyszą cierpiąc.
Nie rzekł do niey ani Panno, bo temu czasu nie było,
Łagodnego rozmowienia.
Ale ie rzekł iako srogo, nadewszystko przykre słowo,
Niewiasto oto Syn tobie.
Potym rzekł do Zwolennika, do Swoiego miłośnika,
Janie oto Matka twoia.

Na poły wszystka umarła, zemdlawszy na ziemi padła,
Od smutku bardzo wielk:
Przez twe Chryste umęczenie, day nam Grzechow odpuszczenie,
a potym duszne zbawienie, Z tobą wieczne Krolowanie:
Аминь. 1831

Арк. 42 - 42 зб.

Pieśń o Panu Jezusie 53.

O Jak srodze iest rozpięty.
Na Krzyżu moy Jezu święty,
Dla mizernego Człowieka
Włócznia bok iego przenika.
Juz niechay Serce Kamienne
Staie się teraz odmienne
Niechay z swey twardey opoki
Puści zrzodło łes potoki
Gdy Jezus Ducha świętego
Wypuszczaiąc z ciała swego
Z Grzesznikiem czyni przemierze
Do Raju go z sobą bierze.
AMEN.

Апк. 43.

Lament Bolesney Matki Chrystusa Pana 54.

Juz cie zegnam naymilszy synu Chrystusie

Serca mego pociecho Sliczny Jezusie

Co ia poczne utrapiona

Matka twoia Opuszczona

straciwszy ciebie

Weż mie raczey na śmierć z sobą

Wole umrzeć oraz z tobą

Zyć społem w Niebie

Wieczera Świętą z ciała twego gotuiesz

Nogi uczniom umywasz mile całujesz

Schylasz się do Stop Judasza

Sliczność i Ozdoba nasza

Lzami polewasz

Abys go odwiódł od zdrady

Od niezbożnych Żydów Rady

Kontempt odbierasz

Juz od zalu umieram na to patrzaiąc

Nie wiem co czynic Matka smutną zostaię

Widząc zaiadłych Żydów czyny

imaia cie bez przyczyny

dosyć załości

Na Modlitwie klęczacego

Krwawym potem płynącego

nie masz litości

Wiążą tłuką, i w rzekę z mostu wrzucaia

Ani przed Biskupami nie przepuszczaią

Policzki ciężkie zaiadaią

Do piwnicy cie wtrącaia

Pastwią nad tobą
Depcą Oczy zawięzuią
Prorokować rozkazują
sami przed sobą.
Niestetyz mnie strapioney, zem doczekała
Nieszczęśliwey godziny zem oglądała
Ciebie Syna Związanego
Przed Piłata stawionego
by cię męczyli
Do Heroda cie posłali
Aby cie i tam wysmiali
i wyszydzili
Srogość większą u Piłata mu pokazuią
I u słupa rozgami mocno biczuią
Lud okrutnie zakamiały
W złości swey zapamiętały
nic nie folguie
W którąkolwiek poyzre strone
Widze trudną bydz obrone
nikt nie lituie.
Miecz okrytny przebiia moje wnętrzości
Widzę zawziętą srogość Żydowskiey złości
Ze cie w purpurę obłoczą
Ostre ciernie w głowe toczą
nic nie folgując
Na Piłata Krzyza woła
By cie na śmierć sądził zgoła
nic nie lituając
Łańcuch ciężki na Szyie Świętą wkładaia
Trzcinę na pośmiewisko w Ręce dawaia
Na śmierć iuz cie dekretuią
I Krzyz okrutny gotuią

O zła godzino.
 Na który Masz być włożony
 Między Łotry policzony
 Na twe Ramiona Święte, Krzyż ius włożono
 Jako Baranka na śmierć też prowadzono
 Trzy kroć pod Krzyżem upadasz
 Zmiłowania nie oglądasz
 wszystek zemdlony
 Cereniusz Krzyż podpiera
 Weronika twarz uciera
 takieś zmęczony.
 Na gorze Kalwaryi iuz cie Krzyżuią
 Gwoździe, młoty i włócznią na cie gotuią
 Wleką na Krzyż przybitego
 Do mieysca naznaczonego
 Serce me mdleie
 Patrzac na twe Męke srogą
 i Krew Przeynass: drogą
 ktora się leie.
I w tym ieszcze okrutni nie przestawiaią,
 Ale więcey boleści mnie dodawiaią
 Gdy widzac cie zemdlonego
 I nie zyczac mieć Zywego
 Żołć ci pic daią
 Bok ci włócznią przebiiaiąc
 Ostatek Krwie wypuszczaiąc
 Naigrawaią.
Z Krzyza Nikodem z Jozefem iuz cie spuszczaią
 A mnie Bolesney Matce Ciało oddaia
 Ktore na Łonie piastuię
 Członeczki twoie całuię
 Synu moy drogi

Juz cie do grobu składamy
Na kolana upadamy
Po Śmierci srogiey.
Coz Ja poczne na Świecie kiedym pozbyła
Ciebie Synu Naymilszy zem utraciła
Niech ze umre z tey Przyczyny
Ze nie wzięły ludzkie winy
Syna moiego
Ktory po to zstąpił z nieba
Że odkupic było trzeba
Ludowi Jego.
A po Śmierci proszę kto z swoiey litości
Włożywszy w grob moje ciało zbolące kości
Niech napisze takie słowa
Że tu Matka Jezusowa
Zalem strapiona
Ktorey śmierci iest przyczyna
ze pozbyła swego Syna
Tu Polozona.

Арк. 43 - 45 зб.

Пѣснь до прѣстой Дѣвы Бѣгородицѣ.

На тон подобень. U drzwi twoich stoie Panie &: **55.**

O gospodzie uwielbiona, nad Niebiosa wywyż[szona]

Stwórcę swego porodziła

Mlekiem go swym karmiła.

Co Ewa smutna straciła, Tyś przez Syna naprawiła

Oknem stałaś się do Nieba

Smuć się nam niepotrzeba.

Drzwiamiś Króla Niebieskiego, i Furtą raju Świętego

Wszyscy iey ludzie śpiewaycie

Bo przez nie Zbawienie macie.

Marya Matko miłości, Matko wszelakiej litości

Broń nas od skonania złego

I od czarta Przekłętego.

Marya Panno nad Panny, niech twój Syn przez cie błagany

Wszystkie winy nam odpusci

A do Łaski swej przepusci.

Przez Syna Panno twoiego, Ojca i Ducha Świętego

Zjednaj nam Grzechów poznanie

W łasce Boskiej wytrzymanie.

Chwała bądź Panu naszemu, z Dziewicy narodzonemu

Ojcu iego przedwiecznemu

Także Duchowi Świętemu

Amen.

Арк. 45 зб. - 46.

**Pieśń o Sercu Pana Jezusa, на тон Подобень.
Bądź pozdrowiona Panienko maryja &: 56.**

Bądź pozdrowiona Serce mego pana,
Przed tobą grzesznik pada na kolana,
Przyimiy ten pokłon lubey grzeszney duszy
Niech ią twa dobroć zalem szczerym skruszy.
Tyś ci iest Boskiey stolicą Dobroci,
Niechay ta moią prosze złość ukruci,
Niech Krwi serdeczney ten odniosę skutek,
Za grzechy moje boleiący smutek.
Wiem ze ci bardziey nad włoczną longyna
Wskroś Święte serce rani moia wina,
Na moje serce Twoje przenieść rany,
Tak rane lecząc szczęśliwym zostanie.
Z tą raną wszystkie, zycia mego chwilę,
Prowadzić myslo[!] z tą umierać mile,
Z tą Święte Serce mieć żyć z tobą w Niebie,
Czegosz tam więcey nam pragnąć nad ciebie.

Amen

Арк. 46 - 46 зб.

**Pieśń o Panu Jezusie. Na te note
U drzwi twoich stoie Panie 57.**

Będe cie wielbił muy Panie, poki mie na swiecie stanie
Boś mie w przygodzie ratował,
I śmiechow Luckich zachował.
Panie wołałem ku tobie, Abyś mie wsparł mey chorobie,
Dodaleś mi swey pomocy,
Żem nie uznał ciemney nocy.
Zborze Pański śpieway Swemu, Obrońcy nayprzenieyszemu[!],
Uczyn cześć powinna z chęci
Jego nayświetszey[!] pamięci.
Gniew iego iest ublagany, A łaski skarb nieprzebrany,
Kogo wieczor zafrasuje,
Tego rano umiłuie.
Mnie poprawdzie szczęście było, Tak dalece mną złudziło,
Żem śmiał rzecz wtedy chlubic swoją.
Że się odmiany nie boię.
Łaska twoia Panie była, Tak mocno mię utwierdziła,
Ale skoroś twarz odwrócił
Wneteś moią hardość skrucił.
Co zem ia miał począć sobie, Jedno głos podniesie ku tobie
Co za korzyść Mocny Boze.
Z megoć zginienia bydź może.
Czylisz proch cześć będzieć, dawał, albo twą dobroć
O Panie racz się zmiłować,
A mie grzesznego ratować.
Uzyłeś zwykley litości, Obrociłeś płacz w radości.
Zdioteś ze mię wor załobny
A włożyłeś płaszcz ozdobny.

Przeto cię wesoło wszędzie, Lutnia moja wielbić będzie,
Chwała twoja wieczny panie,
w Usciech moich nie ustanie.

Аминь.

* * *

Koniec Piesniom Jubileusza Świętego
wypisany w Roku 1832^m.
Michał Lewicky Ręką
swoią własną
Конецъ и Бг҃у Слава.

Ulucz 1839
Koniec Piesniom Jubileuszowym

Арк. 46 зв. - 47 зв.

Список ілюстрацій

Стор. 2. *S: Maria Czenstochoviesis*, літографія невідомого художника з рукописного молитовника Михайла Левицького, 1836 р.

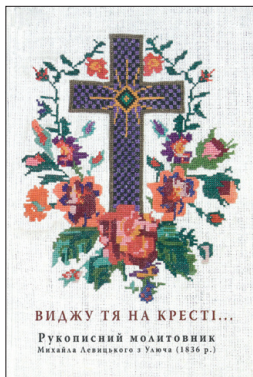
Стор. 16. Кінцівка з рукописного молитовника Михайла Левицького, 1836 р.

Стор. 17. Рамка з рукописного молитовника Михайла Левицького, 1836 р.

Стор. 18. Сторінка рукописного співаника Михайла Левицького з його підписом і датою – 28 березня 1832 р.

Стор. 117. Заставка з рукописного співаника Михайла Левицького.

Книжкові видання рукописів Михайла Левицького

*Виджу тя на Кресті...
Рукописний молитовник Михайла
Левицького з Улюча (1836 р.).*

Вступ і підготування до друку Володимир Пилипович.

[= «Перемиська бібліотека» Перемиського відділу Об'єднання українців у Польщі. Том XX].

Перемишль 2011. 211 с.

Ірмолой Михайла Левицького (Перемишль 1838).

Зібрав і до друку підготував Володимир Пилипович.

Передмову написала Наталя Сиротинська.

[= Пам'ятки сакральної музики Перемиської єпархії. Том I. Регентський інститут Перемисько-Варшавської Архиепархії у Перемишлі].

Перемишль 2012. 106 с.

ISBN 978-83-957479-1-5